

ชีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
ในเขตบริการอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

นายธนาธิป แก้วมณี

นายพรัญชัย ศิริพุฒิ

นางสุภาพร ทับไนญ์

ห้องศึกษาคณะเกณฑศาสตร์ฯ
วันลงทะเบียน.....
เลขทะเบียน.....	1466288X
เลขทะเบียน.....	๓๗
เลขเรียกนั่งสืบ.....	๙๔๓๙
	๒๕๖๘

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
พฤษภาคม 2550.
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้า

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณา
การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองเรื่อง “ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกในเขตบริการ อุทยานแห่งชาติลานสาง จังหวัดตาก” ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของภารกิจฯ ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ของ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1559

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสวียน เมرمประสิทธิ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

Yas

(ดร.จวน สารินทร์)

หัวหน้าภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พฤษภาคม 2550

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองฉบับนี้ ดำเนินการสำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. เสวียน เปรมประลักษณ์ อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ ปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จน การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ คณะผู้ค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอขอบพระคุณ ดร.จูญ สารินทร์ หัวหน้าภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร ดร.กนิตา ภนเจริญชนาภรณ์ อาจารย์ประจำภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รองศาสตราจารย์ ดร.ชญา ณรงค์ฤทธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่กรุณากล่าวให้คำแนะนำแก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันเพิ่มมากจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ คณะผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบและ อุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆท่าน

นายธนาศิริ แก้วมณี

นายพรัญชัย ศิริกุล

นางสุภาพร ทัพโนน

ชื่อเรื่อง	: จัดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในเขตบริการอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก
ผู้วิจัย	: นายธนาธิป แก้วมณี นายพรัญญา ศิริพูฒ นางสุภาพร ทับไหญ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์ ดร. เศรียัน เปรมประสิทธิ์
ประเภทสารนิพนธ์	: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วท.ม. (การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาจัดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตบริการของอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจัดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของเขตบริการอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก มีวิธีการศึกษาโดยประเมินความจุสิ่งอำนวยความสะดวกของอุทยานแห่งชาติล้านนา ว่าสามารถรองรับการใช้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใดในช่วงเวลาที่กำหนด สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำการศึกษาเพื่อประเมินจัดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ บ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว พื้นที่จอดรถ พื้นที่ใช้ประโยชน์ จุดรองรับขยะ และห้องน้ำ — ห้องสุขา โดยมีหน่วยวัดเป็นจำนวนผู้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่อช่วงเวลาเดียวกัน (PAOT) และนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่ขนาดพื้นที่สามารถรองรับได้ พร้อมกับประเมินจัดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ผลการศึกษาพบว่าจัดความสามารถในการรองรับด้านบ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติล้านนา มีจำนวนทั้งสิ้น 11 หลัง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 113 คน มีค่าเฉลี่ยนักท่องเที่ยวพักแรมสูงสุด วันละ 41.70 คน จัดความสามารถในการรองรับด้านพื้นที่จอดรถ ของอุทยานแห่งชาติล้านนา มีพื้นที่ทั้งสิ้น 12,500.43 ตารางเมตร พื้นที่จอดรถส่วนบุคคล 4 ที่นั่ง เท่ากับ 13 ตารางเมตรต่อคัน สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 1,924 คน มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมสูงสุด วันละ 2,649 คน จัดความสามารถในการรองรับด้านพื้นที่ใช้ประโยชน์ ของอุทยานแห่งชาติล้านนา มีพื้นที่ทั้งสิ้น 17,165.22 ตารางเมตร พื้นที่ใช้ประโยชน์ของ

นักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 4.5 ตารางเมตร สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 3,817 คน และมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมสูงสุด วันละ 2,649 คน ขีดความสามารถในการรองรับด้านจุดรองรับขยาย ของอุทยานแห่งชาติisan sangรองรับขยายได้ทั้งสิ้น 2,336.80 กิโลกรัม นักท่องเที่ยว 1 คน ทำให้เกิดขยาย 1.68 กิโลกรัม สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ วันละ 2,083 คน มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมสูงสุด วันละ 2,649 คน ขีดความสามารถในการรองรับด้านห้องน้ำ-ห้องสุขา ของอุทยานแห่งชาติisan sang มีจำนวนทั้งสิ้น 68 ห้อง กำหนดการใช้ประโยชน์ 20 รอบต่อห้อง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 1,360 คน มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมสูงสุดวันละ 2,649 คน

Title : Facility Carrying Capacity, FCC in service zone of Lansang National Park, Tak Province.

Author : Mr. Thanatip kaewmanee, Mr.Parunchai Siriput, Mrs. Supaporn Tapyai

Adviser : Associate Professor Dr.Savent Pamprasit

Type of degree : Independent Study Master of Science in Natural Resources and Environmental Management (M.S. in Natural Resources and Environmental Management), Naresuan University

May 2007

Abstract

The objective of the study of carrying capacity of the infrastructure is the service area of Lansang National Park, Tak province is to evaluate the capability of the capacity of infrastructure and services at a certain time. The infrastructure and services are guest houses, parking area, landuse area, garbage bins and toilets using person at one time (PAOT) unit. The data is evaluated to specify the acceptable capacity of infrastructure and services for the max tourist number.

The study show that 113 tourists can occupied 11 guest houses at Lansang National Park, in one day but at present the maximum tourists is 41.70 persons per day. For parking area, the max capacity is 12,500.43 sq.m. convert to 1,924 tourists per day (one car occupied 13 sq.m.) but the maximum tourists is 2,649 tourists per day. The total capacity of land use is 17,165.22 sq.m. however the standard of landuse is 4.5 sq.m. per tourists therefore, the max capacity of landuse in the national park is 3,817 tourists but average maximum tourists is 2,649 tourists per day. The garbage bin service capacity is 2,336.80 kg (1 tourist produce 1.68 kg of gabage) therefore, 2,083 tourists can be obtained but the maximum tourist is 2,649 tourists per day. In this national park, There are 68 toilets, the standard usage is 20 times per day per room which mean 1,360

tourists can be obtained however the maximum tourist in this national park is 2,649 tourists per day.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
ความเป็นมาของอุทายานแห่งชาติลาสาง.....	4
ที่ดีและอนาคต.....	5
แหล่งท่องเที่ยว.....	7
แนวความคิดพื้นฐานและวีดความสามารถในการรองรับได้.....	11
ชีดความสามารถในการรองรับ.....	11
ชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	16
พื้นที่ศึกษา.....	16
การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่ขนาดพื้นที่สามารถรองรับได้ในช่วงเวลาเดียวกัน.....	17
การประเมินชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในปัจจุบัน.....	17
แผนการดำเนินการ.....	18
ค่ามาตรฐานด้านขนาดเนื้อที่เพื่อรองรับกิจกรรมนันทนาการ.....	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษา.....	20
จำนวนนักท่องเที่ยว.....	20
รีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	23
ระดับของผลกระทบจากปริมาณการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยวต่อปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในปัจจุบัน.....	34
5 บทสรุป.....	35
สรุปผลการศึกษา.....	35
อภิปรายผลการศึกษา.....	35
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	41
ภาคผนวก.....	42

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถิตินักท่องเที่ยวจำแนกรายเดือนของอุทยานแห่งชาติisan sangu จังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2543-2549.....	21
2 สถิตินักท่องเที่ยวสูงสุดในแต่ละเดือนของอุทยานแห่งชาติisan sangu จังหวัดตาก.....	22
3 สถิตินักท่องเที่ยวพักแรมในแต่ละเดือนของอุทยานแห่งชาติisan sangu จังหวัดตาก..	24
4 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของบ้านพัก นักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติisan sangu จังหวัดตาก.....	26
5 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่จอดรถ อุทยานแห่งชาติisan sangu จังหวัดตาก.....	27
6 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ใช้ประโยชน์ อุทยานแห่งชาติisan sangu จังหวัดตาก.....	29
7 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของจุดรองรับขยาย อุทยานแห่งชาติisan sangu จังหวัดตาก.....	31
8 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของห้องน้ำ-ห้องซุขา อุทยานแห่งชาติisan sangu จังหวัดตาก.....	33
9 ระดับของผลกระทบจากบริษัทการท่องเที่ยวสิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยว ต่อปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในปัจจุบัน ของอุทยานแห่งชาติisan sangu.	34

บัญชีภาพ

ภาพ	หน้า
1 ที่ดั้งตามเขตการปกครองและขอบเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติล้านสาง.....	6
2 แหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติล้านสาง.....	10
3 พื้นที่ศึกษา.....	16
4 จำนวนนักท่องเที่ยวรายปีของอุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2543 -2549.....	20
5 จำนวนนักท่องเที่ยวรายเดือนของอุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2543 -2549.....	21
6 สภาพนักท่องเที่ยวสูงสุดที่เคยปรากฏขึ้นในแต่ละวันใน 1 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2543-2549.....	22
7 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรมรายปีในอุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2543-2549.....	23
8 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรมรายเดือนของอุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัด ตาก ปี พ.ศ. 2543-2549.....	23
9 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพัก แรม.....	25
10 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่เขต ในอุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก ปี พ.ศ.2543-2549.....	27
11 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ใช้ประโยชน์ อุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก ปี พ.ศ.2543-2549.....	28
12 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของจุดรองรับขยะ อุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก ปี พ.ศ.2543-2549.....	30
13 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของห้องน้ำ-ห้องสุขา อุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก ปี พ.ศ.2543-2549.....	32

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรมป่าไม้ โดยกองอุทยานแห่งชาติ (เดิม) ได้ดำเนินการประกาศจัดตั้งอุทยานแห่งชาติล้านสาง ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ในความดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การจัดการอุทยานแห่งชาติ เป็นการดำเนินงานเพื่อคุ้มครองรักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ การดำรงชีพของสิ่งมีชีวิต และคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้นให้คงสภาพและบทบาทน้ำหนักที่ดั้งเดิม อาจดำเนินการพัฒนาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างสมำเสมอและยั่งยืน แต่ก็ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การก่อสร้างทางเดินเท้า สะพานและอุโมงค์ ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการสูญเสียและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงต้องมีการจัดการอย่างระมัดระวัง ไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ คือ จุดที่สำคัญที่สุดของการจัดการอุทยานแห่งชาติ ที่ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น

อุทยานแห่งชาติล้านสาง เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความงามน่าทึ่งที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย ด้วยเฉพาะคนในจังหวัดตาก ประกอบกับเป็นน้ำตกที่ตั้งอยู่ใกล้อำเภอเมือง ระยะทางเพียง 19 กิโลเมตร การคมนาคมค่อนข้างสะดวก นักท่องเที่ยวจึงนิยมมากท่องเที่ยว อีกทั้งมีแหล่งน้ำตกที่มีน้ำใส่ใจด้วย

ปัจจุบันอุทยานแห่งชาติล้านสาง นับเป็นประตูการท่องเที่ยวของจังหวัดตาก ที่จะนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางด้านทิศตะวันตกของจังหวัดตากอีกด้วยพื้นที่ ซึ่งล้วนเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูง ดังเช่น น้ำตกที่ลอดซู ซึ่งเปรียบเสมือนจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวหลายคณะ แต่อย่างไรก็ตาม ระหว่างเส้นทางดังกล่าวก็ยังมีแหล่งท่องเที่ยวอีกหลายแห่งที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว เช่น อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช อุทยานแห่งชาติ

น้ำตกพาเจริญ หรือแม้แต่แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น ร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ดอยมูเซอ หรือชายแดนไทยพม่าที่อำเภอแม่สอดก็ตาม

ด้วยกระบวนการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติจากภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้อุทยานแห่งชาติหลายแห่งให้ความสำคัญและเร่งรัดพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรับการใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยว ด้วยความคาดหวังในรายได้ที่จะได้รับจากการท่องเที่ยว ไปพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

จากลักษณะการท่องเที่ยวดังกล่าว การที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากในช่วงเวลาเดียวกัน อาจก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรับการใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวเอง เช่น ปัญหาความแออัด สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ รวมทั้งความเสื่อมโทรมของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว ดังนั้นการศึกษาความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility Carrying Capacity, FCC) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการจัดการทรัพยากรให้อำนาจความสะดวกได้สูงสุด และยั่งยืนตลอดไป และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ

1.2 จุดมุ่งหมายของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของเขตบริการอุทยานแห่งชาติลานสาง จังหวัดตาก
- 1.2.2 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาขอบเขตของพื้นที่และข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวและการบริการการท่องเที่ยว ได้แก่

- บ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว
- พื้นที่ใช้ประโยชน์
- จุดรองรับน้ำ
- พื้นที่จอดรถ
- ห้องน้ำ - ห้องสุขา

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

นักท่องเที่ยว หมายถึง ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่เดินทางเข้าไปเที่ยวในพื้นที่ศึกษา พื้นที่ศึกษา หมายถึง พื้นที่เขตการใช้ประโยชน์อย่างเข้มข้น บริเวณน้ำตกลานสาง น้ำตกลานเลี้ยงมา และเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติ

เขตบริการ ตามหลักการจัดการอุทยานแห่งชาติ เป็นบริเวณที่มีลักษณะพื้นฐานดังนี้

- 1.) สามารถเข้าถึงได้สะดวก
- 2.) เป็นบริเวณที่มีพื้นที่ราบเพียงพอที่จะรองรับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น
- 3.) มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการใช้สอย
- 4.) สภาพแวดล้อมโดยรวมมีความคงทน ไม่เปลี่ยนแปลง
- 5.) มีทศนิยภาพที่โดดเด่น งดงาม เหมาะสมต่อการใช้พื้นที่เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง จำนวนนักท่องเที่ยว สูงสุดที่สิ่งอำนวยความสะดวกในปัจจุบันจะสามารถรองรับได้ ถ้าหากมีจำนวนนักท่องเที่ยมากกว่าที่ สิ่งอำนวยความสะดวกนั้น ๆ จะสามารถรองรับได้นั้น มีผลกระทบโดยตรงทั้งต่อความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติ

People At One Time (PAOT) หมายถึง หน่วยจำนวนนักท่องเที่ยวที่พบในช่วงเวลาเดียวกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่เขตบริการการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก เพื่อทำความเข้าใจต่อเนื่องขอเสนอ ลำดับดังต่อไปนี้

2.1 ความเป็นมาของอุทยานแห่งชาติล้านสาง

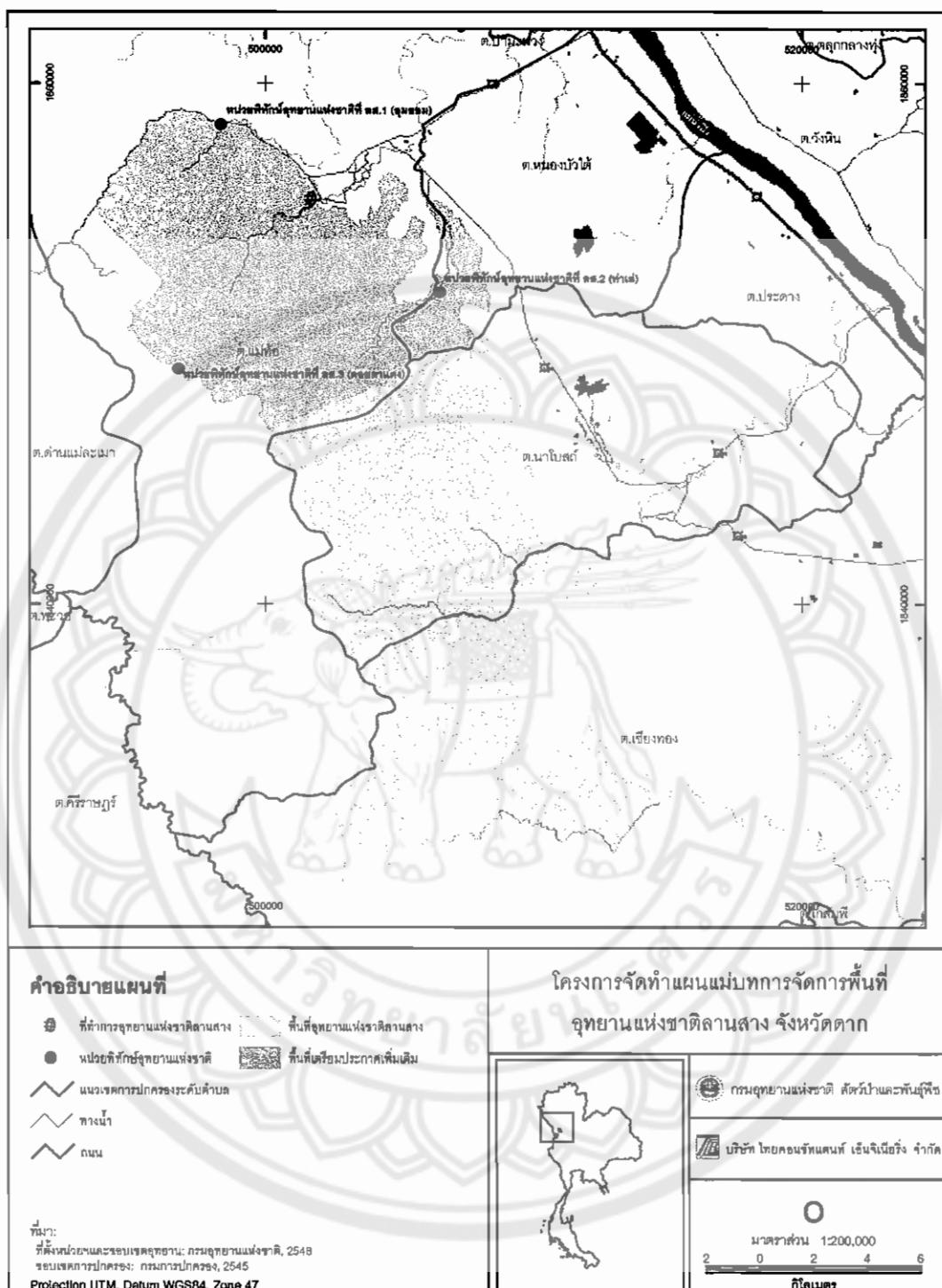
อุทยานแห่งชาติล้านสาง เป็นอุทยานที่ตั้งอยู่ในดินแดนแห่งประเทศไทย ศาสตร์การสงเคราะห์ในครั้งอดีตเมื่อประมาณ 200 กว่าปีที่สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้ยกทัพไปตีเชียงใหม่ครั้งที่ 2 พระองค์ได้ทรงหยุดพักพักที่บ้านระแหง แขวงเมืองตาก มีพราหมณ์มายมาเข้ามาสามีก้าดี สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้ยกทัพเข้าดีขึ้นไปเล่นม้าซึ่งตามมูลนี้เข้ามา ในคืนหนึ่งพระองค์ได้พลัดหลงทางออกไปจากกองทัพ ทำให้ไฟร์พลทหารของพระองค์พากันออกติดตามกันไม่พบ ประจำบกบกุณิปะเทศซึ่งในสมัยนั้นเป็นป่าทึบรกชัฏ ในเวลาลางคืนเดือนมีดทำให้ยากแก่การติดตาม ทหารทุกคนก็ล้ากำลังลงจึงพาภันหยุดพัก ขณะที่ทหารไทยเหล่านั้นพักอยู่ก็เกิดปาฏิหาริย์มีแสงสว่างพุ่งสู่ห้องฟ้าพร้อมกับได้ยินเสียงม้าร้องอื้ออึง ทหารที่พักอยู่นั้นก็พากันรีบตรงไปหาจุดที่มีแสงสว่างนั้น พ้อไปถึงจึงเห็นสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชประทับม้าพระที่นั่ง กลางลานนั้นมีแสงสว่างออกมาราจากพระวรกาย พรั่งพร้อมไปด้วยทหารพม่าประมาณ 50 คน คุกเข้าหมอกบกราบสวามีก้าดียอมแพ้อยู่เบื้องหน้า ซึ่งแสงสว่างจากพระองค์นี้เกิดขึ้นในเวลาฟ้า stagnoid ต่อมาบิเวณนี้เรียกว่า “ล้านสาง” (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีปা และพันธุ์พีช, 2549)

สำหรับการจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติล้านสางนั้น เดิมนั้นป้าไม่เขตตาก (นายประดิษฐ์ วนานพิกษ์) ได้ร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดตากริเริ่มจัดบริเวณน้ำตกกลางสถานเป็นวนอุทยาน เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในปี พ.ศ. 2498 ต่อมาได้มีมติคณะกรรมการตั้ง เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2502 ให้กำหนดป่าล้านสาง จังหวัดตาก และป่าอื่นๆ รวม 14 ป่าเป็นอุทยานแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2504 กรมป่าไม้ได้ริเริ่มดำเนินการสำรวจเบื้องต้นป่าล้านสาง และในปี พ.ศ. 2505 ในโครงการแผนพัฒนาภาคเหนือได้ให้ความช่วยเหลืออีกด้วย ในขั้นแรกกรมป่าไม้ได้ประกาศป่าล้านสางเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 342 (พ.ศ. 2511) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2511 ทั้งได้

ดำเนินการจัดตั้งป่าสงวนแห่งนี้เป็นอุทยานแห่งชาติ ชื่ออุทยานแห่งชาติล้านสางโดยนายสุรินทร์ อร่ามกุล ได้รายงานผลการสำรวจตามหนังสืออุทยานแห่งชาติล้านสาง ที่ กช 0708 (ลส.) พิเศษ ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2517 และโดยนายสมยศ สุขพินิจลย์ นักวิชาการป่าไม้ 4 ตามหนังสือที่ กช 0808 (ลส.)/115 ลงวันที่ 5 พฤษภาคม 2519 ปรากฏว่ามีสภาพป่าธรรมชาติที่สวยงาม ทั้งมีน้ำตกหลายแห่งและสัตว์ป่าซุกซุมเหมาะสมจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติดังนั้น จึงได้ดำเนินการประกาศจัดตั้ง พื้นที่ดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติล้านสาง ชื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม 96 ตอนที่ 80 ลงวันที่ 14 พฤษภาคม 2522 เป็นอุทยานแห่งชาติ ลำดับที่ 15 ของประเทศไทย (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2549)

2.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

อุทยานแห่งชาติล้านสางมีพื้นที่ประมาณ 103.72 ตารางกิโลเมตร หรือ 64,825 ไร่ ตั้งอยู่ในท้องที่บ้านล้านสาง ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมืองตาก มีอาณาเขตทิศเหนือจดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 105 (ตาก-แม่สอด) และอุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช ทิศใต้จดป่าสงวนแห่งชาติล้านสาง ป่าสงวนแห่งชาติปะด่าง-วังเจ้า ทิศตะวันออกจดทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1108 และทิศตะวันตกจดแนวสันเขานอนหงษ์และอุทยานแห่งชาติน้ำตกพาเจริญ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2549)

ภาพ 1 แสดงที่ตั้งตามเขตการปักครองและขอบเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติล้านสาง
(ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติ สหกรณ์ฯ และพันธุ์พิช - แผนแม่บทการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก, 2549)

2.3 แหล่งท่องเที่ยว

2.3.1 สถานภาพของแหล่งท่องเที่ยว

อุทยานแห่งชาติล้านสางเป็นอุทยานที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเทือกเขาสูงชันทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ และเป็นดินแดนที่มีเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศไทย ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นจุดดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวจึงมีทั้งความสวยงามตามธรรมชาติ และคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของพื้นที่ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีป้า และพันธุพีช, 2549)

2.3.1.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติล้านสาง นอกจากความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ในพื้นที่ที่ทำให้เกิดบรรยากาศคร่ำเครียดแล้ว จุดดึงดูดที่สำคัญ คือ น้ำตก ซึ่งมีน้ำตกที่กระจายอยู่ 3 บริเวณดังนี้

1.) น้ำตกในลำห้วยล้านสาง เป็นกลุ่มน้ำตกที่อยู่ในบริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติล้านสาง น้ำตกกลุ่มนี้เกิดจากลำห้วยล้านสางลำห้วยเดียวกัน ดังนั้นน้ำตกจึงมีลักษณะประมาณ 3.5 กิโลเมตร และมีชั้นน้ำตกที่กระจายตลอดลำน้ำตกดังนี้

(1.) น้ำตกผาลาด เป็นน้ำตกชั้นแรกที่นักท่องเที่ยวจะพบเมื่อเข้าเขตอุทยานแห่งชาติล้านสาง มีตั้งอยู่บริเวณหน้าที่ทำการสำนักงานอุทยานแห่งชาติล้านสาง ห่างจากด่านเก็บค่าธรรมเนียมประมาณ 200 เมตร เป็นน้ำตกขนาดเล็กที่มีชั้นน้ำตกเพียงชั้นเดียว มีความลาดชันน้อย มีความกว้างประมาณ 25 เมตร และมีความยาวประมาณ 40 เมตร ลักษณะของกระแสน้ำตกให้หลังแต่กระเจาไปตามลานหินในสีคล้ำที่มีลักษณะลาดเททำให้สายน้ำดูสวยงามเป็นพิเศษ เนื่องจากมีน้ำตกต่อเนื่องกันเป็นระยะทาง โดยเฉพาะเมื่อสะท้อนกับแสงแดด ใกล้กับบริเวณน้ำตกจะมีพื้นที่รากเป็นลานกว้างมีผืนหญ้าเขียวขจีสำหรับการเดินท่องเที่ยว

(2.) น้ำตกลานเลี้ยงม้า เป็นน้ำตกขนาดเล็กที่ตั้งอยู่บริเวณหน้าที่ทำการสำนักงานอุทยานแห่งชาติล้านสางโดยห่างจากน้ำตกผาลาดประมาณ 200 เมตร ลักษณะเป็นรากน้ำตกใหญ่แผ่นน้ำที่มีความสูงประมาณ 5 เมตร ตรงกลางเว้าเป็นช่องว่าง มีความกว้างประมาณ 6 เมตร ให้หลังแต่กระเจาไปตามลานหินที่มีลักษณะลาดเททำให้เกิดเสียงดังต่างจากเสียงของน้ำตกผาลาด บริเวณน้ำตกปักกลุ่มไปด้วยเรือนยอดของพะยอมไม้ที่ขึ้นอยู่รอบๆ ตลอดแนวน้ำตก ทำให้บรรยายการคร่ำรื่นยิ่งสนับสนุนมากับการพักผ่อน ลานและที่นั่งสำหรับนั่งพักผ่อน หนึ่งตัวน้ำตกมีสะพานไม้เพื่อเป็นทางเชื่อมไปยังลานหินอีกฝั่งหนึ่งของลำน้ำ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติ นอกจากนี้น้ำตกลานเลี้ยงม้ายังมีสถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ มีตำนานเล่ากันว่าเมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เสด็จยกทัพไปตีเมืองเชียงใหม่ครั้งที่สอง

ได้ใช้เส้นทางเดินทัพผ่านบริเวณน้ำตกแห่งนี้และใช้เป็นที่หยุดพักไฟร์พล จึงเป็นที่มาของชื่อสถาน
เลี้ยงน้ำและตำนานของสถานสงเคราะห์ป่าจุบัน

(3.) น้ำตกกลางสาง เป็นน้ำตกที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของอุทยานฯ ตั้งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 105 (ตาก - แม่สอด) ประมาณ 3 กิโลเมตร จากบริเวณหลักกิโลเมตรที่ 12 - 13 เลี้ยวเข้ามาตามเส้นทางเข้าสู่อุทยานฯ อยู่เหนือจากน้ำตกกลางเลี้ยงน้ำประมาณ 2 กิโลเมตร ใกล้กับศูนย์บริการนักท่องเที่ยว โดยการเดินเลียบไปตามไหล่เขาประมาณ 150 เมตร เป็นน้ำตกขนาดกลางที่มีความสูงประมาณ 40 เมตร ลักษณะห้วยน้ำตกพุ่งออกจากร่องเขาแล้วไหลลดลงลับลงมา 3 ชั้น มีแอ่งน้ำสำหรับเล่นน้ำหลายแห่ง มีลานนั่งพักรอบบริเวณน้ำตก และมีสปาพกภูมิทัศน์ที่เรียบง่าย สวยงาม ในช่วงฤดูฝนบริเวณน้ำตกจะมีพืชพื้นล่างเล็กๆ จำพวก เปร่าฯ ดอกกระเจียวขาว และกล้าไม้ขึ้นดันเสลาคำขึ้นอยู่

(4.) น้ำตกผาสึ้ง เป็นน้ำตกชั้นหนึ่งตัดขึ้นไปจากน้ำตกกลางสาง โดยเดินลัดเลาะชึ้นไปตามริมลำน้ำ เป็นน้ำตกที่มีลักษณะเอียงลาดไปผ่านหน้าผาที่ค่อนข้างสูงชันประมาณ 30 เมตร แล้วไหลลดลงลับกันลงมาตามชั้นหินเล็กๆ แล้วแต่กัวว่องออกเป็นผินน้ำบางๆ แยกออกเป็น 2 สาย ไหลไปตามลำธารเล็กๆ ละอองน้ำตกทำให้บริเวณรอบๆ เย็นชุ่มชื่นตลอดเวลา โดยเฉพาะในวันที่ห้องฟ้าแจ่มใสจะยิ่งเพิ่มความงามแก่น้ำตกอย่างมาก

(5.) น้ำตกผาน้อย เป็นน้ำตกชั้นลัดไปจากน้ำตกผาสึ้ง ตั้งอยู่เหนือขึ้นไปประมาณ 150 เมตร โดยการเดินตามเส้นทางเดินเท้า ลักษณะเป็นน้ำตกที่ไหลผ่านหินผาที่เป็นช่องแคบๆ มีความสูงประมาณ 10 เมตรและค่อนข้างชัน สายน้ำจะไหลรวมแล้วพุ่งออกจากร่องเขากระชาญด้วยเหล็กสูญญากาศแล่น้ำด้านล่าง

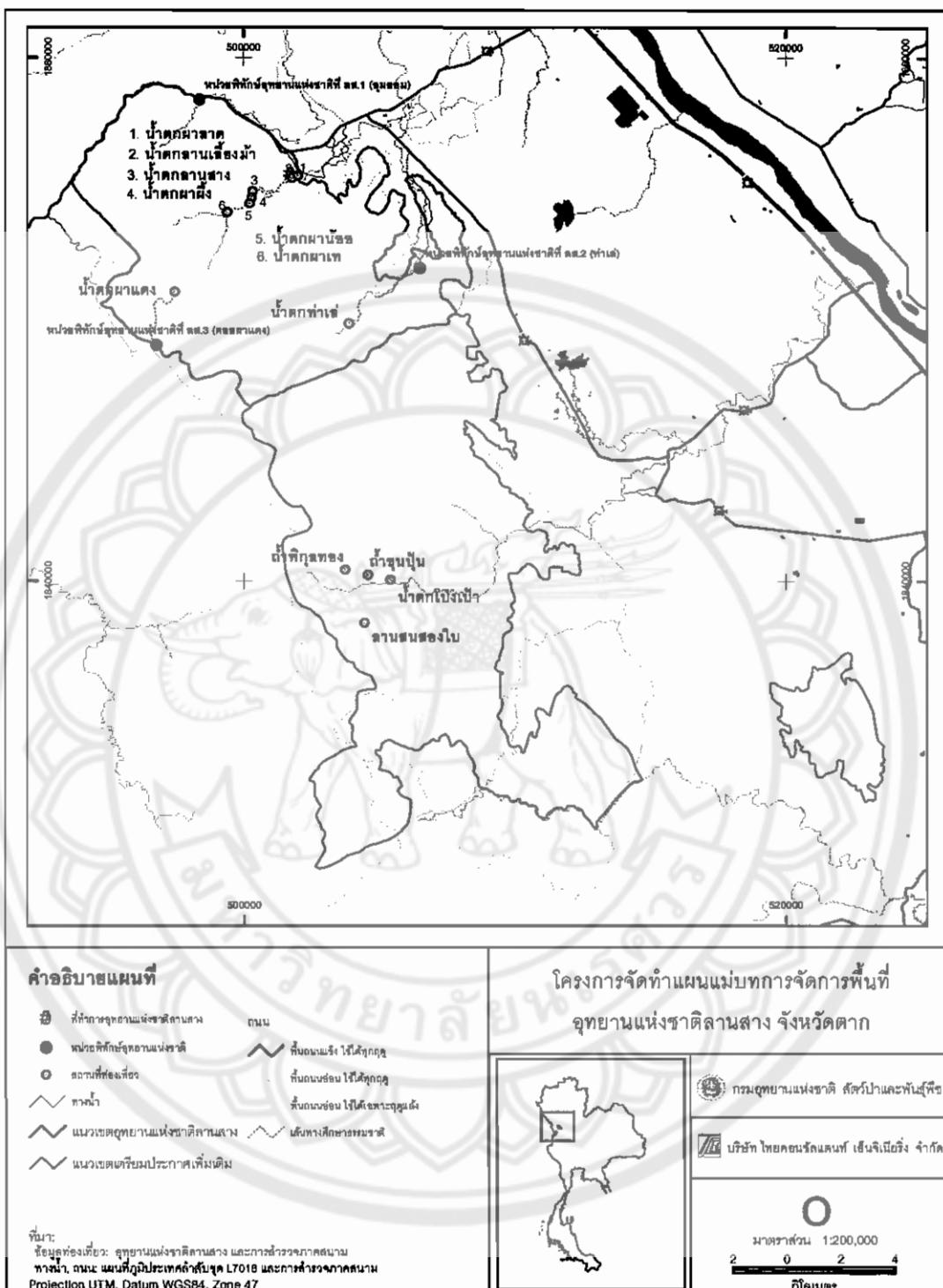
(6.) น้ำตกพาเท เป็นน้ำตกชั้นสูงสุดในเส้นทางเดินเท้าที่สามารถเข้าถึงได้ ของลำห้วยกลางสาง และมีความสวยงามมาก อยู่เหนือจากน้ำตกผาสึ้งขึ้นไปประมาณ 1.2 กิโลเมตร ลักษณะน้ำตกเป็นสายน้ำที่ไหลพุ่งผ่านหน้าผาสูงชัน ประมาณ 25 เมตร กระแสน้ำจะไหลผ่านร่องเขาอย่างรวดเร็วพุ่งลงสู่แอ่งน้ำด้านล่างจนเกิดเสียงดังไปทั่วบริเวณ พร้อมมีร้อนน้ำตกเป็นผินปอดบดเหลือง และป่าเบญจพรรณ ทำให้บรรยากาศโดยรอบน้ำตกร่มรื่น เย็นสบาย บริเวณน้ำตกจะมีนั่งสำหรับพักผ่อน สามารถเล่นน้ำในแอ่งน้ำตกและนั่งพักผ่อนบริเวณรอบๆ

2.) น้ำตกในลำห้วยท่าเล่ เป็นน้ำตกที่ตั้งอยู่ด้านตะวันออกของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกลางสาง ใกล้กับหมู่บ้านพิทักษ์อุทยานแห่งชาติห้วยท่าเล่ โดยการเดินทางไปตามทางหลวงหมายเลข 1108 เส้นทางสู่กิ่งอำเภอคลองวังเจ้า ประมาณ 3 กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวตาม

เส้นทางเข้าสู่น้ำยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ ลส.2 (ท่าเล่) น้ำตกตั้งอยู่ห่างจากหน่วยพิทักษ์ฯ ท่าเล่ตามเส้นทางเดินเท้าปะมาณ 5 กิโลเมตรลักษณะน้ำตกเป็นน้ำตกขนาดกลางที่มีความสูง ปะมาณ 15 เมตร เนื่องจากการเดินทางเข้าสู่น้ำตกยังไม่สะดวกมากนัก ทำให้มีเพียง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นคนในห้องถิน

3.) น้ำตกพาแดง เป็นน้ำตกขาหินปูนที่สวยงาม และเป็นต้นน้ำห้วย ลาน สาง ตั้งอยู่ในบริเวณที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติลานสางที่ ลส. 3 (ดอยพาแดง) ซึ่งเป็น เนินเขาสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางปะมาณ 1,100 เมตร โดยรอบมีทัศนียภาพแบบภูเขาสูง ที่สวยงาม ขาดาศเย็นสบายตลอดทั้งปี มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยพรรณไม้และสัตว์ป่านานาชนิด สภาพป่ามีทั้งป่าดิบแล้ง ป่าสนสามใบ ป่าเบญจพรรณสลับกับทุ่งหญ้า (Savanna) มีแม่น้ำ ลำธารที่มีน้ำไหลตลอดทั้งปี ห่างจากหน่วยพิทักษ์ฯ ดอยพาแดง ไปทางทิศเหนือโดยการเดินเท้า ปะมาณ 1.5 กิโลเมตร (กรนอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2549)

ภาพ 2 แสดงแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติล้านสาง
(ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบป่า และพันธุ์พิช - แผนแม่บทการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก, 2549)

2.4 แนวความคิดพื้นฐานและขีดความสามารถในการรองรับ

แนวความคิดของขีดความสามารถในการรองรับได้ ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว สรุปเป็นคำจำกัดความเพื่อเป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ได้ว่า ขีดความสามารถในการรองรับได้ ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยววัดได้ ด้วยปริมาณนักท่องเที่ยวสูงสุดที่สามารถอยู่ได้ในทุกเวลาในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหนึ่ง ๆ ในปริมาณที่จะทำให้สภาพแวดล้อมถูกทำลายน้อยที่สุด และยังคงรักษาสภาพการท่องเที่ยวที่ดีไว้ มากที่สุดโดยนักท่องเที่ยวมีความพอใจและได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสมทั้งนี้การพัฒนาจะต้องไม่กระทบต่อความจำเป็นพื้นฐานและความรู้สึกของประชาชนในท้องถิ่นอีกด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่า ขีดความสามารถในการรองรับได้ หมายถึง ปริมาณการใช้ประโยชน์ พื้นที่ได้พื้นที่นั่นที่พื้นที่นั้นจะสามารถแบ่งรับไว้ได้ ก่อนที่จะเกิดความเสื่อมโทรมขึ้น (กรมป่าไม้, 2540)

2.5 ขีดความสามารถในการรองรับ

Sowman (1987) กล่าวถึงขีดความสามารถในการรองรับทางการท่องเที่ยวว่าเป็นแนวคิดที่ประกอบด้วยหลักการของหลายสาขาวิชาทั้งทางด้านสังคม ด้านกายภาพ ชีวภาพจะเห็นว่า ลักษณะนั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้การศึกษาเรื่องขีดความสามารถในการรองรับเป็นเรื่องที่รับซ้อน ซุ่มยากและเปลี่ยนได้ง่าย อย่างไรก็ได้ Sowman (1987) ได้สรุปหลักการของขีดความสามารถในการรองรับไว้ว่า ได้เริ่มมีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2480 แต่ในปัจจุบันก็มิได้เปลี่ยนไปนัก โดยเฉพาะหลักการพื้นฐานที่ประกอบในแนวความคิด คือ การรักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรเอาไว้ในขณะที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้เพื่อการนันทนาการได้อย่างมีคุณภาพสูง และในการรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรย่อมหมายถึง ระดับ หรือขีดความสามารถควบคุมได้ตามธรรมชาติ จึงต้องใช้การประเมินคุณค่ามาใช้พิจารณาในการตัดสินด้วย

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2531) ได้กล่าวถึงความแน่นอนของการวัด (Measurement) ขีดความสามารถในการรองรับไว้ว่า ไม่สามารถระบุไว้แน่นอนตายตัว เป็นเรื่องที่เปลี่ยนไปตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว เวลา สถานที่ เช่น นักท่องเที่ยวที่เลือกไปเที่ยวตามชายหาดย่อมยอมรับความพลุกพล่านของผู้คนได้มากกว่า นักท่องเที่ยวประเภทเดินป่า นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการ เช่น นโยบาย เทคโนโลยี งบประมาณ เป็นต้น เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากปริมาณท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

ฐุมพล งานผ่องไส (2525) ได้ให้ความหมายของขีดความสามารถในการรองรับไว้ว่า เป็นการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับในระบบสิ่งแวดล้อมโดยพิจารณาถึงความสามารถสูงสุด ที่สภาวะแวดล้อมหรือพื้นที่หนึ่ง หรือระบบใดๆ ก็ตามให้สรรสิ่งต่าง ๆ ร่วมกันในจำนวน สูงสุด ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความอยู่ดีมีสุขของสรรสิ่งเหล่านั้นด้วย ลักษณะนี้เป็นการทำหน้าที่ สำคัญเรื่องหนึ่งในกระบวนการพัฒนา ทั้งนี้เนื่องจากว่าหากปริมาณและสัดส่วนที่เหมาะสมแล้ว สภาวะแวดล้อมที่ไม่พึงประสงค์จะเกิดขึ้นได้ยิ่งง่าย

อย่างไรก็ตาม WTO (World Tourism Organization) ซึ่งเป็นองค์กรที่ดำเนินงานด้าน การท่องเที่ยวระดับโลก ได้ให้ความสนใจกับแนวความคิดเรื่องขีดความสามารถในการรองรับด้าน การท่องเที่ยวที่นั่นเป็นสิ่งจำเป็น โดยกล่าวว่า ขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวที่นั่น เป็นจำนวนผู้คนที่สามารถอยู่ได้ในทุกเวลาที่จะทำให้สิ่งแวดล้อมถูกทำลายน้อยที่สุด และ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างเพียงพอสำหรับความต้องการที่เกิดขึ้น จะต้องไม่กระทบกระเทือนต่อความจำเป็นพื้นฐาน และความรู้สึกนึกคิดของประชาชนท้องถิ่น

2.6 ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility Carrying Capacity, FCC)

เป็นการประเมินความจุของสิ่งอำนวยความสะดวกแต่ละประเภทในแหล่งท่องเที่ยวว่า สามารถรองรับการใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใดในช่วงเวลาที่กำหนด สิ่งอำนวยความสะดวกที่การ ประเมินได้แก่ บ้านพัก พื้นที่การเต้นท์ พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร ลานจอดรถ ท่าจอดเรือ ห้องน้ำ - ห้องสุขา เส้นทางศึกษาธรรมชาติ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ร้านค้า ร้านอาหาร เที่ยว กลางแจ้ง รวมไปถึงระบบกำจัดขยะ น้ำใช้ เป็นต้น โดยมีหน่วยที่วัดเป็น จำนวนผู้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่อช่วงเวลา

วิธีการคำนวนมีลักษณะเช่นเดียวกันกับการคำนวนขีดความสามารถในการรองรับด้าน กากบาท คือ ประเมินความจุ หรือ ประสิทธิภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกในการรองรับ นักท่องเที่ยวต่อปริมาณความต้องการใช้ โดยพิจารณาจากเนื้อที่ (space) ของสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวนที่นั่งสำหรับผู้ใช้ประโยชน์หนึ่งคน และคำนึงถึงรอบหมุนเวียนของการใช้ด้วยเช่นกัน และ เช่นเดียวกันกับการคำนวน PCC ยังนิยมคำนวนหาค่า FCC ที่พับในช่วงเวลาเดียวกันกับที่มี การประกอบกิจกรรม ที่เรียกว่า FCC of People At One Time (FCC, PAOT)

สำหรับการประเมินขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่แล้ว ในปัจจุบันให้ศึกษาว่าสิ่งอำนวยความสะดวกใดที่มีอยู่มากน้อยเพียงใด และปัจจุบันมีการ ใช้ประโยชน์มากน้อยเพียงใดในช่วงเวลาหนึ่ง นอกจากนั้นยังนำพิจารณาร่วมกับเนื้อที่ที่

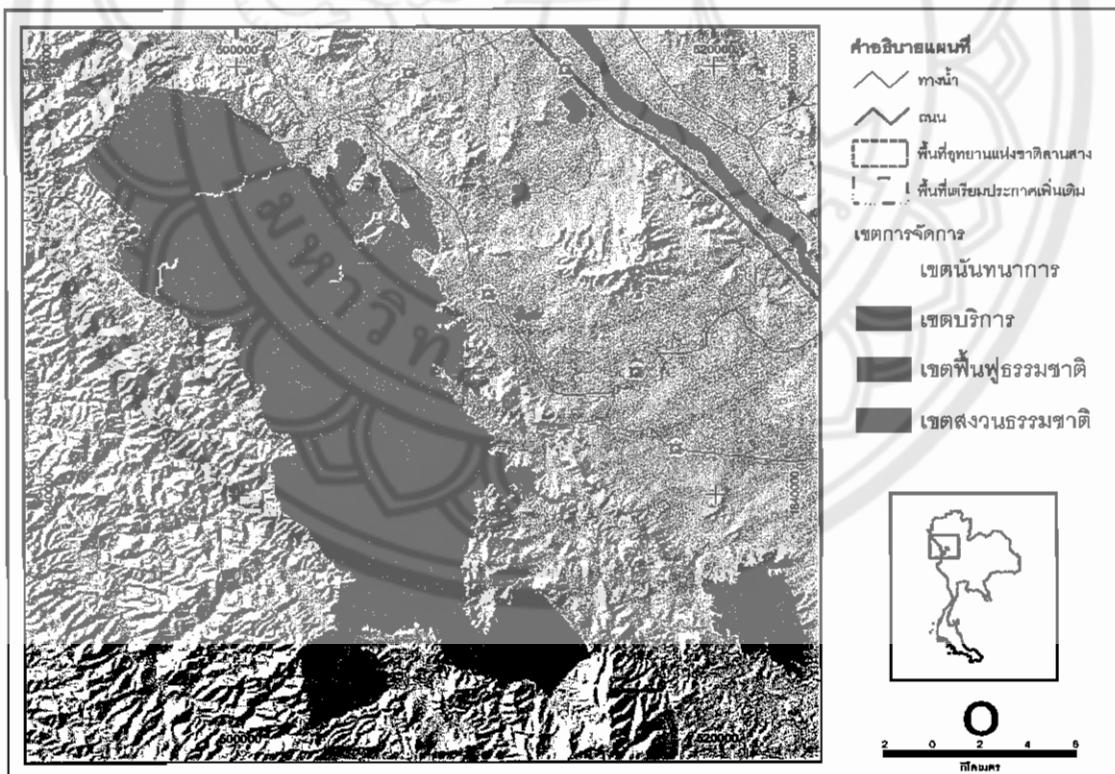
บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาขี้ดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวก เป็นการประเมินความจุของสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวว่าสามารถรับการใช้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใดในช่วงเวลาที่กำหนด สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำการศึกษาเพื่อประเมินขี้ดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ บ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว พื้นที่จอดรถ พื้นที่ใช้ประโยชน์ จุดรองรับขยะ และห้องน้ำ - ห้องสุขา โดยมีหน่วยวัดเป็นจำนวนผู้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่อช่วงเวลาเดียวกัน

3.1 พื้นที่ศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ ใช้พื้นที่เขตบริการของอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก เป็นพื้นที่ศึกษา มีพื้นที่ทั้งสิ้น 40,000 ตารางเมตร

ภาพ 3 แสดงพื้นที่ศึกษาบริการนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติล้านนา

(ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติ ตัวร์ป่า และพันธุ์พืช, 2549)

3.2 การรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

มีข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการกำหนดค่าขีดความสามารถในการรองรับได้ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวก ดังนี้

1.) ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ บ้านพักผู้รองนายท่องเที่ยว พื้นที่จอดรถ พื้นที่ใช้ประโยชน์ จุดรองรับอาภัย และห้องน้ำ - ห้องสุขา ของอุทยานแห่งชาติล้านนา

2.) คำนวณหาความจุของสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภท เพื่อหาจำนวนนักท่องเที่ยว สูงสุดที่สิ่งอำนวยความสะดวกสามารถรองรับการใช้ประโยชน์ได้

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่ขนาดพื้นที่สามารถรองรับ ได้ในช่วงเวลาเดียวกัน

สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$FCC, PAOT = \frac{A \times R_f}{a}$$

FCC,PAOT = ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (คน/พื้นที่/หนึ่งชั่วโมง)

A = จำนวนเนื้อที่ซึ่งสามารถใช้รองรับกิจกรรม

a = ค่ามาตรฐานด้านขนาดเนื้อที่เพื่อรองรับกิจกรรมนันทนาการ

Rf = จำนวนรอบที่เปิดให้ใช้ประโยชน์ในช่วงเวลาที่กำหนด

3.4 การประเมินขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในปัจจุบัน

1.) จำแนกระดับการใช้ประโยชน์สิ่งอำนวยความสะดวกในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวออกเป็น

3 ระดับ (ดรรชนี, 2548) ได้แก่

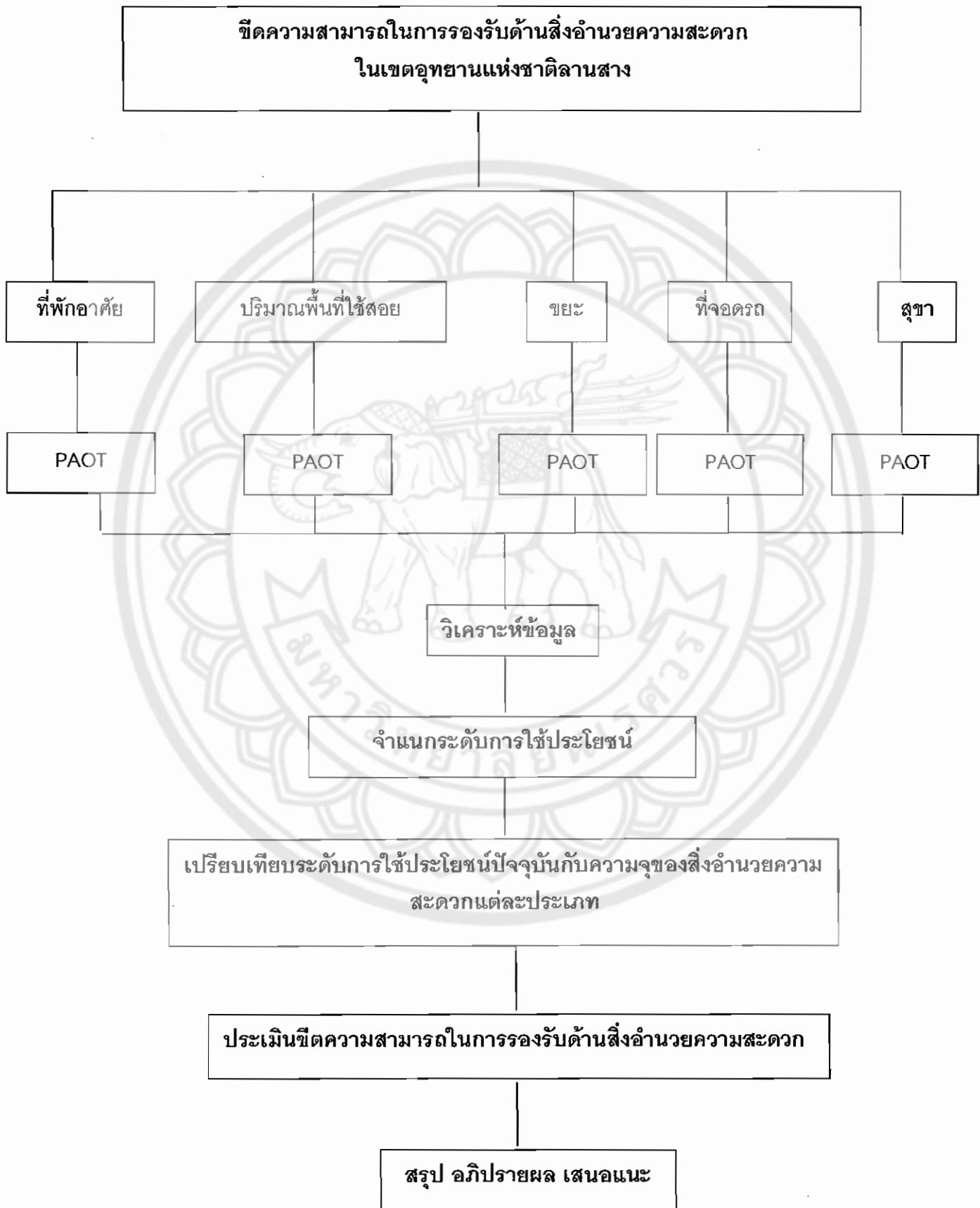
1.1) ระดับน้อย หมายถึง มีการใช้ประโยชน์น้อยกว่า 50% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่สิ่งอำนวยความสะดวกสามารถรองรับได้สูงสุด

1.2) ระดับปานกลาง หมายถึง มีการใช้ประโยชน์ระหว่าง 50-80% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่สิ่งอำนวยความสะดวกสามารถรองรับได้สูงสุด

1.3) ระดับมาก หมายถึง มีการใช้ประโยชน์มากกว่า 80% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่สิ่งอำนวยความสะดวกสามารถรองรับได้สูงสุด

2.) เปรียบเทียบระดับการใช้ประโยชน์ปัจจุบันกับความจุของสิ่งอำนวยความสะดวกของแต่ละประเภทที่เหมาะสมเพื่อประเมินขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

3.5 แผนการดำเนินการ

3.6 ค่ามาตรฐานด้านขนาดเนื้อที่เพื่อรับรองกิจกรรมนันทนาการ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตห์ ป่า และพันธุ์พีช, 2548)

3.1 บ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว

- จากการตรวจวัดในพื้นที่

3.2 พื้นที่จอดรถ

- พื้นที่จอดรถส่วนบุคคล 4 ที่นั่ง รวมระยะห่างระหว่างคัน 1 เมตรเท่ากับ

13 ตร.เมตร ค่า Cf = 0.5

3.3 พื้นที่ใช้ประโยชน์

- พื้นที่ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 4.5 ตารางเมตร

3.4 จุดรองรับขยาย

- จากการตรวจวัดในพื้นที่

3.5 ห้องน้ำ-ห้องสุขา

- กำหนดการใช้ประโยชน์ 20 รอบต่อวัน

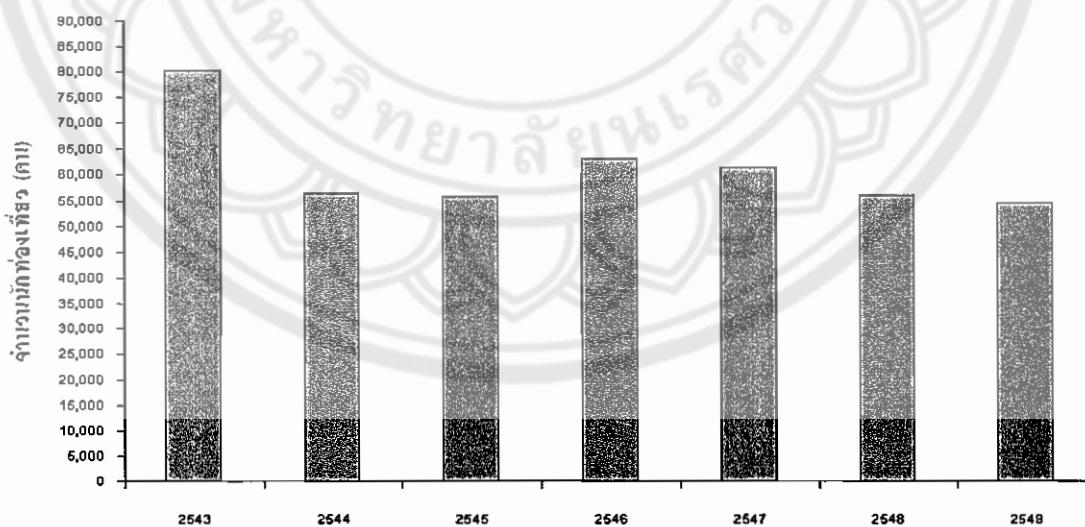
บทที่ 4

ผลการศึกษา

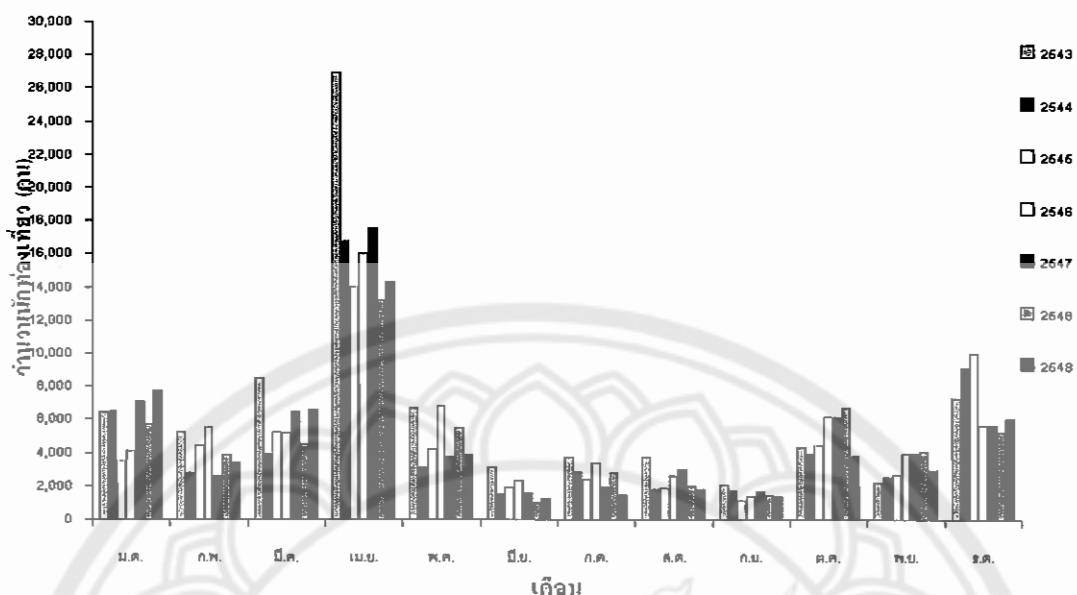
การศึกษาขี้ดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งขั้นวยความสะดวก ในเขตบริการ อุทยานแห่งชาติล้านนา ได้รวมรวมจากข้อมูลทุติยภูมิที่อุทยานแห่งชาติล้านนา รายงานต่อกรม อุทยานแห่งชาติ สัตบ์ป่า และพันธุ์พืช และจากการตรวจวัดของผู้ศึกษาในพื้นที่เขตบริการของ อุทยานแห่งชาติล้านนา พบว่า

4.1 จำนวนนักท่องเที่ยว

จากสถิตินักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติล้านนา 7 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2543 - 2549) พบว่าในปี พ.ศ.2543 มีนักท่องเที่ยวถึง 80,163 คน แต่ในปี พ.ศ.2549 ลดลงเป็น 54,562 คน โดยนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมากท่องเที่ยวในช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมี จำนวนสูงมากช่วงเดือนเมษายน ซึ่งเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติล้านนา ในช่วง เดือนธันวาคม - กุมภาพันธ์ จะมีนักท่องเที่ยวมากของลงมา ส่วนในช่วงเดือนอื่น ๆ คือ เดือน มิถุนายน - พฤศจิกายน จะมีนักท่องเที่ยวน้อย ยกเว้นเดือนตุลาคมซึ่งเป็นช่วงปิดเทอม ดังภาพ 4,5 และ ตาราง 1

ภาพ 4 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวรายปีของอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก
ปี พ.ศ. 2543 -2549

ภาพ 5 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวรายเดือนของอุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก
ปี พ.ศ. 2543 -2549

ตาราง 1 สถิตินักท่องเที่ยวจำแนกรายเดือนของอุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก
ปี พ.ศ. 2543-2549

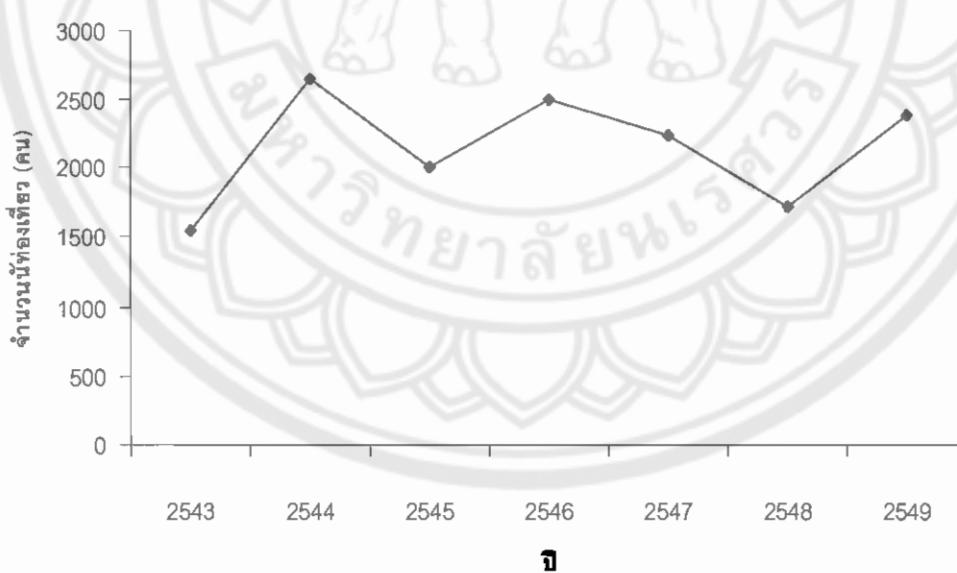
ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)												รวม
	น.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
2543	6,392	5,260	8,446	26,943	6,712	3,108	3,713	3,733	2,086	4,296	2,184	7,290	80,163
2544	6,496	2,800	3,899	16,780	3,100	1,493	2,821	1,778	1,705	3,902	2,542	9,160	56,476
2545	3,533	4,445	5,238	14,051	4,255	1,889	2,33	1,862	1,155	4,470	2,665	9,973	55,919
2546	4,086	5,527	5,192	16,059	6,824	2,315	3,369	2,567	1,359	6,136	3,911	5,619	62,964
2547	7,097	2,614	6,473	17,549	3,745	1,618	1,935	2,960	1,666	6,136	3,911	5,619	61,323
2548	5,708	3,869	4,535	13,224	5,500	1,018	2,786	1,989	1,477	6,683	4,027	5,210	56,026
2549	7,772	3,400	6,567	14,297	3,860	1,282	1,487	1,782	1,376	3,773	2,924	6,042	54,562

จากการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่เข้ามาเที่ยวชมในเขตบริการอุทยานแห่งชาติล้านสางแต่ละวันใน 1 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 -2549 พบร่วมในวันที่ 14 เมษายนของทุกปี จะมีสถิตินักท่องเที่ยวสูงสุดที่เข้ามาเที่ยวชมในอุทยานแห่งชาติล้านสาง ซึ่งเป็นค่าที่เก็บจากค่าธรรมเนียมฝ่ายเข้า โดยปี พ.ศ. 2543 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 1538 คน ,พ.ศ. 2544 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 2,649 คน, พ.ศ. 2545 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 2,010 คน, พ.ศ. 2546 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 2,498

คน, พ.ศ. 2547 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 2,233 คน, พ.ศ. 2548 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 1,712 คน และ พ.ศ. 2549 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 2,385 คน ทั้งนี้จะใช้ข้อมูลนักท่องเที่ยวสูงสุดเป็นค่ากำหนดดีดความสามารถในการรองรับ คือ ข้อมูลนักท่องเที่ยว พ.ศ.2544 จำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุด ในวันที่ 14 เมษายน พ.ศ.2544 เท่ากับ 2,649 คน ดังตาราง 2 และ ภาพ 6

ตาราง 2 สถิตินักท่องเที่ยวสูงสุดของอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก

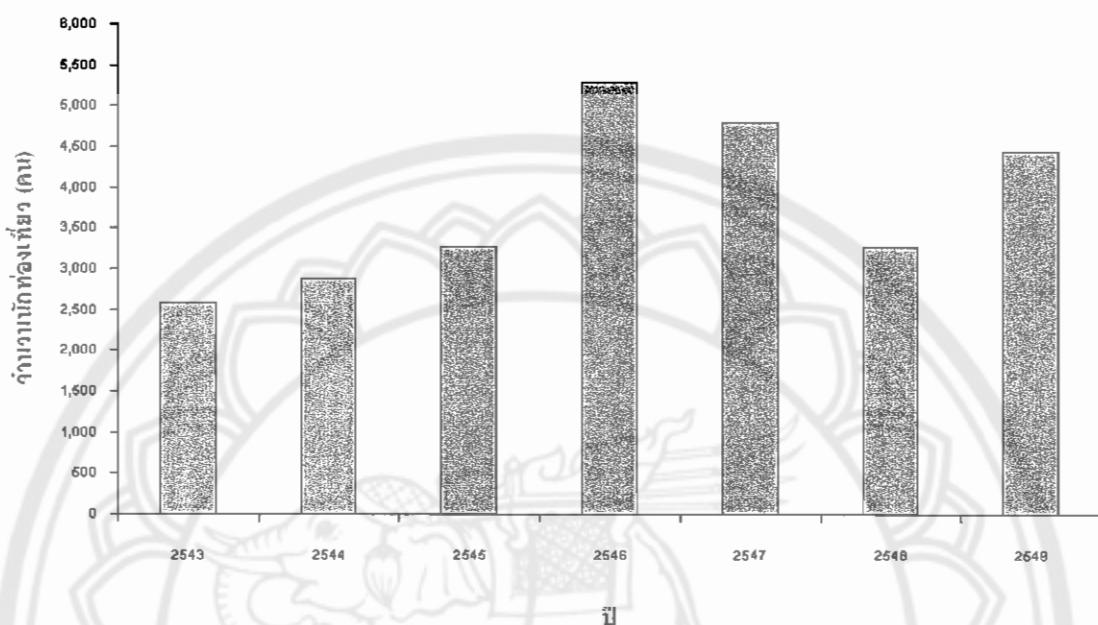
ปี พ.ศ.	วันที่/เดือน	จำนวน (คน)
2543	14 เมษายน	1,538
2544	14 เมษายน	2,649
2545	14 เมษายน	2,010
2546	14 เมษายน	2,498
2547	14 เมษายน	2,233
2548	14 เมษายน	1,712
2549	14 เมษายน	2,385

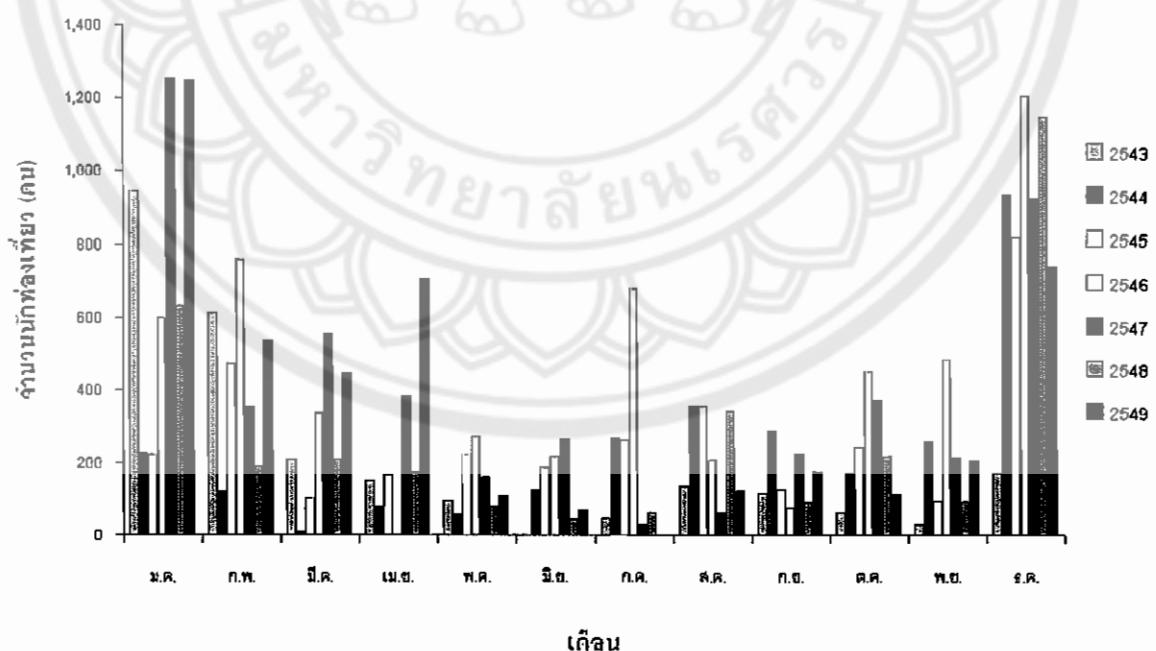
ภาพ 6 สถิตินักท่องเที่ยวสูงสุดที่เคยปรากฏขึ้นในแต่ละวันใน 1 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2549

4.2 ชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

4.2.1 บ้านพักนักท่องเที่ยว

ภาพ 7 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักและรายปีในอุทยานแห่งชาติลานสาง จังหวัดตาก
ปี พ.ศ. 2543-2549

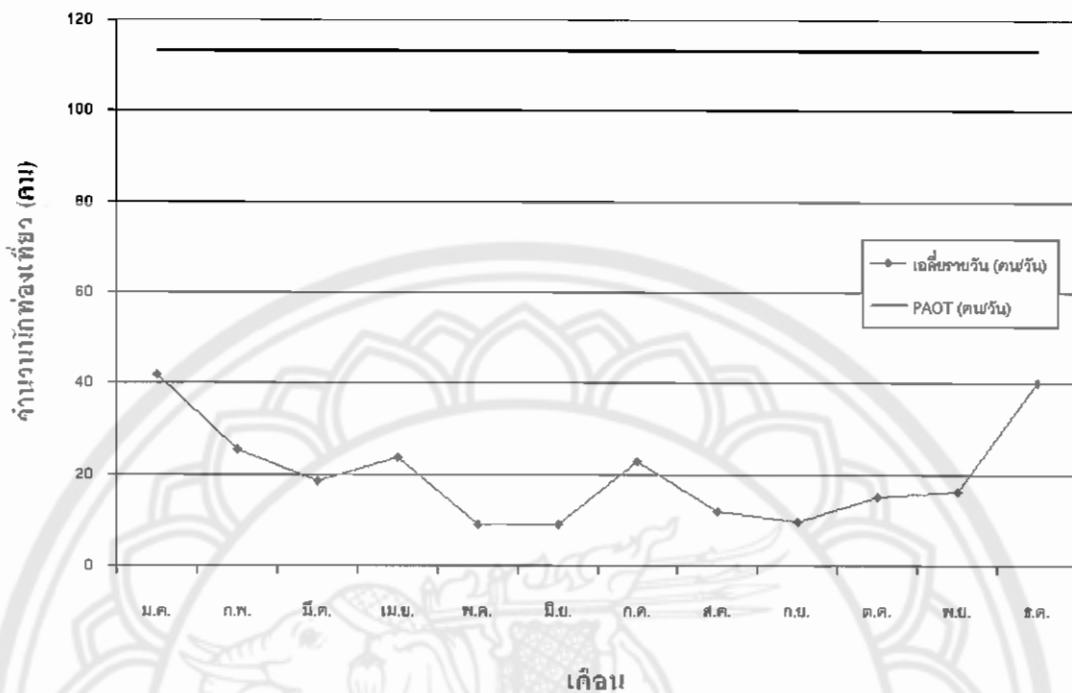
ภาพ 8 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักและรายเดือนของอุทยานแห่งชาติลานสาง
จังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2543 - 2549

การศึกษารังนี้ใช้ข้อมูลสถิติจากนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือนที่มีค่าสูงสุด และใช้อัตรา 30 วัน เป็นค่าเฉลี่ย เพื่อที่จะได้จำนวนนักท่องเที่ยวต่อวันสูงสุดในแต่ละเดือนที่เข้ามาพักแรมใน อุทยานแห่งชาติล้านสาง โดยได้ค่าสูงสุดเท่ากับ 41.70 คนต่อวัน ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงสถิตินักท่องเที่ยวพักแรมในแต่ละเดือนของอุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวพักแรม ในแต่ละเดือน (คน)											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2543	944	613	210	150	96	0	46	136	115	64	31	170
2544	226	120	11	78	60	124	268	355	285	172	258	932
2545	225	476	102	169	225	188	264	355	124	243	92	818
2546	602	758	339	0	272	216	680	207	75	449	488	1,206
2547	1,251	355	558	384	161	266	29	61	225	373	215	924
2548	633	189	209	175	78	44	64	342	90	218	91	1,146
2549	1,246	540	446	706	107	68	0	120	175	111	206	738
นักท่องเที่ยว สูงสุด (คน)	1,251	758	558	706	272	268.00	680	355	285.00	449	488	1,206
เฉลี่ยรายวัน (คน/วัน)	41.70	25.27	18.60	23.53	9.07	8.87	22.67	11.83	9.50	14.97	16.27	40.20

จากการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของบ้านพัก นักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติล้านสาง พบว่า อุทยานแห่งชาติล้านสางมีบ้านพักที่จะสามารถ รองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนทั้งสิ้น 11 หลัง แต่ละหลังมีขนาดความจุแตกต่างกัน จำนวน PAOT รวมทั้งสิ้น 113 คน จากสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเข้า มาพักแรมในช่วงเดือนธันวาคม – มกราคม เฉลี่ยรายวันสูงสุดเท่ากับ 42 คน ดังนั้นขีด ความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของบ้านพักนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ ล้านสาง ยังอยู่ในเกณฑ์ที่จะสามารถรองรับได้ อย่างไรก็ตามแนวโน้มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรม ในอุทยานแห่งชาติล้านสางมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ดังภาพ 9

ภาพ 9 แสดงข้อมูลความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของบ้านพักนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรมในอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก ปี พ.ศ.2543 - 2549 เฉลี่ยรายเดือน

จากการศึกษาข้อมูลความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของบ้านพักนักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติล้านนา พบร่วมกับบ้านพักแต่ละหลังจะมีขนาดความจุแตกต่างกัน มีจำนวนทั้งสิ้น 11 หลังและมีขนาดความจุรวมทั้งสิ้น 113 คนต่อวัน ดังตาราง 4

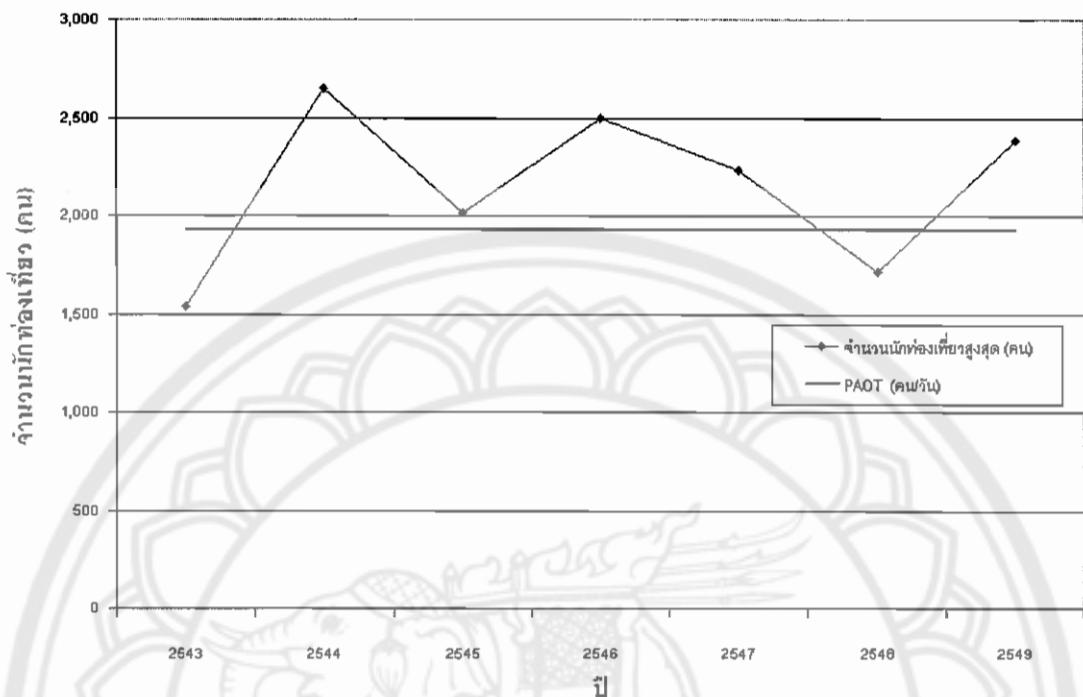
ตาราง 4 แสดงชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของบ้านพัก

นักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติลานสาง จังหวัดตาก

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	รายละเอียด	ความจุ (คน)	จำนวนรวม (คน) (PAOT)
บ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว			
- บ้านเชิงดอย (ลานสาง 101)	จำนวน 4 ห้องนอน 3 ห้องน้ำ	12	113
- บ้านรับรอง (ลานสาง 102)	จำนวน 2 ห้องนอน 3 ห้องน้ำ	6	
- บ้านเชิงดอย 1 (ลานสาง 103)	จำนวน 2 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ	4	
- บ้านเชิงดอย 2 (ลานสาง 104)	จำนวน 2 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ	4	
- บ้านชุมดง (ลานสาง 105)	จำนวน 1 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ	2	
- บ้านเกียรติลานสาง (ลานสาง 106)	จำนวน 3 ห้องนอน 3 ห้องน้ำ	15	
- บ้านไฟรพนา (ลานสาง 107)	จำนวน 1 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ	2	
- บ้านชลธรา (ลานสาง 108)	จำนวน 1 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ	2	
- บ้านจันทร์ผา (ลานสาง 109)	จำนวน 1 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ	2	
- ค่ายพักแรม 1 (ลานสาง 911)		32	
- ค่ายพักแรม 2 (ลานสาง 912)		32	

4.2.2 พื้นที่จอดรถ

จากการศึกษาชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่จอดรถ อุทยานแห่งชาติลานสาง พบร้า อุทยานแห่งชาติลานสางมีพื้นที่จอดรถ 12,500.43 ตารางเมตร จอดรถได้จำนวน 481 คัน ซึ่งคิดเป็นจำนวนคนแล้วจะได้เท่ากับ 1,924 คน จากสถิตินักท่องเที่ยวที่ เข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติลานสาง พบร้า ในวันที่ 14 เมษายน 2544 มีนักท่องเที่ยวเข้าไป เที่ยวชมสูงสุดเท่ากับ 2,649 คน ดังนั้นชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ของพื้นที่จอดรถอุทยานแห่งชาติลานสาง เกินชีดความสามารถที่จะสามารถรองรับได้ในช่วงเวลาที่ มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุด ดังภาพ 10

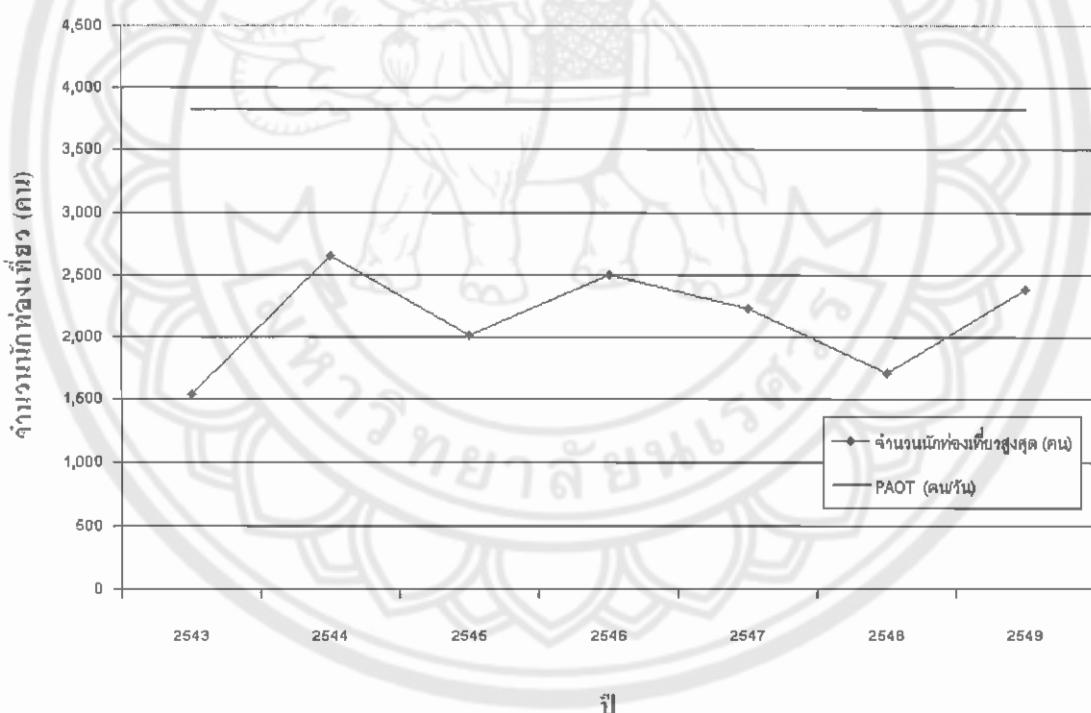
ภาพ 10 แสดงขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่จอดรถ
ในอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก ปี พ.ศ.2543- 2549

ตาราง 5 แสดงขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่จอดรถ
อุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	รายละเอียด	ความจุ (คน)	จำนวนรวม (คน) (PAOT)
พื้นที่จอดรถ (ตร.ม.) - ลานจอดรถศูนย์บริการนักท่องเที่ยว 12,500.43 ตร.ม.	พื้นที่จอดรถส่วนบุคคล 4 ที่นั่ง รวมระยะห่างระหว่างคัน 1 เมตร เท่ากับ 13 ตร.ม. ค่า Cf = 0.5 สามารถจอดได้จำนวน 481 คัน	1,924	1,924

4.2.3 พื้นที่ใช้ประโยชน์

จากการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติล้านสาง พบร้า อุทยานแห่งชาติล้านสางมีพื้นที่ใช้ประโยชน์กระจายตัวอยู่ตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ คือ น้ำตกมาลาด มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ 2,108.44 ตารางเมตร น้ำตกลานเลี้ยงม้า มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ 4,254.59 ตารางเมตร น้ำตกลานสาง มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ 4,103.48 ตารางเมตร น้ำตกผาผึ้ง มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ 4,064.49 ตารางเมตร น้ำตกผาน้อย มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ 2,634.22 ตารางเมตร รวมพื้นที่ใช้ประโยชน์ทั้งสิ้น 17,165.22 ตารางเมตร คิดเป็น PAOT รวมทั้งสิ้น 3,817 คน นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชมสูงสุดเท่ากับ 2,649 คน ดังนี้ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติล้านสาง ยังอยู่ในเกณฑ์ที่จะสามารถรองรับได้ ดังภาพ 11

ภาพ 11 แสดงขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ใช้ประโยชน์

อุทยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก ปี พ.ศ.2543-2549

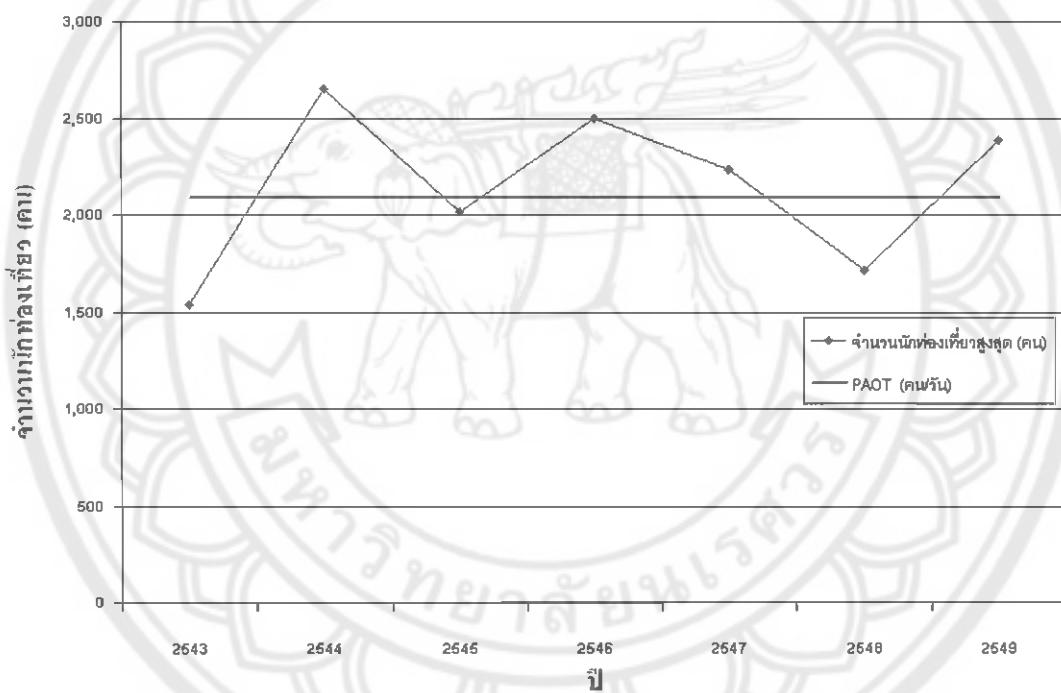
จากการศึกษาขี้ดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ใช้ประโยชน์อุทิยานแห่งชาติลานสาง ซึ่งตรวจวัดในพื้นที่อุทิยานแห่งชาติลานสาง พบร้า มีพื้นที่ใช้ประโยชน์รวมทั้งสิ้น 18,165.22 ตารางเมตร โดยพื้นที่ใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 4.5 ตารางเมตร สามารถคำนวณหาความจุของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทั้งสิ้น 3,817 คนต่อวัน ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงขี้ดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ใช้ประโยชน์ อุทิยานแห่งชาติลานสาง จังหวัดตาก

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	รายละเอียด	ความจุ (คน)	จำนวนรวม (คน) (PAOT)
พื้นที่ใช้ประโยชน์			
บริการตั้งแต่ 08.00 - 18.00 น.			
- น้ำดักผาลาด			
พื้นที่ใช้ประโยชน์ 2,108.44 ตร.ม.	พื้นที่ใช้ประโยชน์ของ นักท่องเที่ยว	469	
- น้ำดักคลานเฉียงม้า	เฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 4.5 ตร.ม.	946	3,817
พื้นที่ใช้ประโยชน์ 4,254.59 ตร.ม.			
- น้ำดักคลานสาง			
พื้นที่ใช้ประโยชน์ 4,103.48 ตร.ม.		912	
- น้ำดักผาฝัง			
พื้นที่ใช้ประโยชน์ 4,064.49 ตร.ม.		904	
- น้ำดักผาน้อย			
พื้นที่ใช้ประโยชน์ 2,634.22 ตร.ม.		586	

4.2.4 จุดรองรับขยะ

จากการศึกษาขี้ดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของจุดรองรับขยะอุทัยานแห่งชาติล้านสาง พบว่า อุทัยานแห่งชาติล้านสางมีจุดรองรับขยะจำนวนทั้งสิ้น 20 จุด แต่ละจุดสามารถรองรับขยะได้จำนวนทั้งสิ้น 1,168.40 กิกโกรัม ปริมาณขยะที่ได้จากการคำนวณนักท่องเที่ยวสูปได้ว่า นักท่องเที่ยว 1 คน ทำให้เกิดขยะขึ้น 1.68 กิกโกรัม จำนวน PAOT รวมทั้งสิ้นเท่ากับ 2,083 คน นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชมสูงสุดเท่ากับ 2,649 คน นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชมสูงสุดเท่ากับ 2,649 คน ดังนั้นขี้ดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของจุดรองรับขยะอุทัยานแห่งชาติล้านสาง เกินขี้ดความสามารถที่จะสามารถรองรับได้ ดังแสดงในภาพ 12

ภาพ 12 แสดงขี้ดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของจุดรองรับขยะ อุทัยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก ปี พ.ศ.2543 - 2549

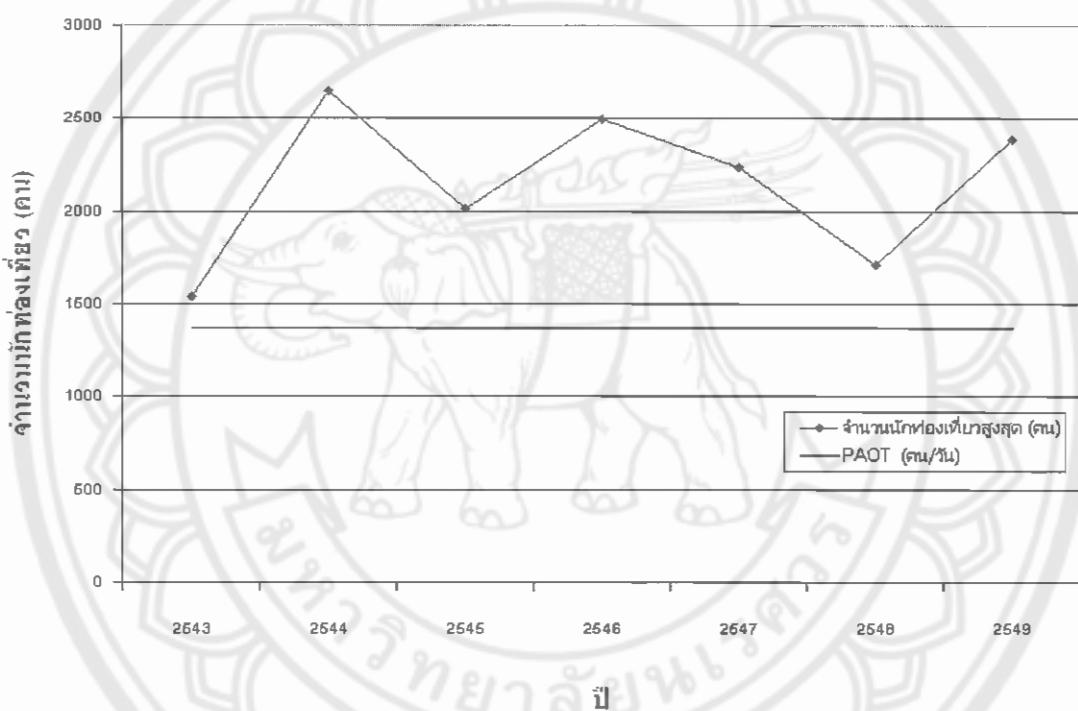
จากการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของจุดรองรับชัยะ อุทยานแห่งชาติล้านนา ซึ่งตรวจวัดในพื้นที่อุทยานแห่งชาติล้านนา พบร่วม มีจุดรองรับชัยะ 20 จุด จุดละ 3 ถัง ถังขยะแต่ละถังสามารถรองรับน้ำหนักขยะได้ 58.32 กิโลกรัม ปริมาณขยะที่นักท่องเที่ยวทำให้เกิดขึ้นต่อคนต่อวันเท่ากับ 1.68 กิโลกรัม ดังนั้นสามารถคำนวณหาความจุของจุดรองรับชัยะได้ทั้งสิ้นจำนวน 2,083 คนต่อวัน ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของจุดรองรับชัยะ อุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	รายละเอียด	ความจุ (คน)	จำนวนรวม (คน) (PAOT)
จุดรองรับชัยะ 20 จุด - จุดรองรับชัยะ 1 จุด มีจำนวนถังขยะ 3 ถัง แต่ละถังมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.60 เมตร สูง 1.00 เมตร โดยแยกเป็นถังขยะเปียก 1 ถัง , ถังขยะแห้ง 1 ถัง , ถังขยะhardt-แก้ว 1 ถัง	- ถังขยะ 1 ถังรองรับชัยะได้น้ำหนัก 58.32 กิโลกรัม (เฉลี่ยจากการเก็บขยะ 4 จุด จำนวน 12 ถัง) - ปริมาณขยะต่อวัน (กก./วัน) คำนวณจากนักท่องเที่ยวและผู้อยู่อาศัยในเขตบริการอุทยานแห่งชาติล้านนา ในวันที่ 1 - 2 มกราคม 2550 จำนวนนักท่องเที่ยว 965 คน มีปริมาณขยะเกิดขึ้น 1,625 กิโลกรัม สูปีได้ว่านักท่องเที่ยว 1 คนทำให้เกิดขยะ 1.68 กก.	2,083	2,083

4.2.5 ห้องน้ำ-ห้องสุขา

จากการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของห้องน้ำ-ห้องสุขา อุทยานแห่งชาติล้านนา พบร้า อุทยานแห่งชาติล้านนา มีจำนวนห้องน้ำทั้งสิ้น 68 ห้อง กำหนดการใช้ประจำปี 20 รอบต่อห้อง จำนวน PAOT รวมทั้งสิ้น 1,360 คน นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชมสูงสุดเท่ากับ 2,649 คน ดังนี้ขีดความสามารถสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของห้องน้ำ-ห้องสุขาอุทยานแห่งชาติล้านนา เกินขีดความสามารถที่จะสามารถรองรับได้ ดังแสดงในภาพ 13

ภาพ 13 แสดงขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของห้องน้ำ-ห้องสุขา อุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก ปี พ.ศ.2540 - 2549

จากการศึกษาขีดความสามารถในการรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของห้องน้ำ - ห้องสุขา อุทัยานแห่งชาติล้านสาง จากการตรวจวัดในพื้นที่อุทัยานแห่งชาติล้านสางพบว่า ห้องน้ำ-ห้องสุขาของอุทัยานแห่งชาติล้านสาง มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 68 ห้อง กำหนดการใช้ ประจำปี พ.ศ. 20 รอบต่อห้อง ดังนี้สามารถคำนวณหาความจุของห้องน้ำ - ห้องสุขาได้ทั้งสิ้นจำนวน 1,360 คนต่อวัน ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงขีดความสามารถในการรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของห้องน้ำ - ห้องสุขา
อุทัยานแห่งชาติล้านสาง จังหวัดตาก

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	รายละเอียด	ความจุ (คน)	จำนวนรวม (คน) (PAOT)
ห้องน้ำ - ห้องสุขา	<ul style="list-style-type: none"> - บริเวณร้านค้าสาขา - ค่ายพักแรม - ค่ายพักแรมห้องน้ำติดอาคาร - บริเวณบ้านเชิงดอย - บริเวณบ้านเคียงดอย - บริเวณน้ำตกล้านสาง - บริเวณลานจอดรถ - บริเวณน้ำตกพาลาด 	<ul style="list-style-type: none"> จำนวน 10 ห้องน้ำ จำนวน 10 ห้องน้ำ จำนวน 8 ห้องน้ำ จำนวน 8 ห้องน้ำ จำนวน 4 ห้องน้ำ จำนวน 6 ห้องน้ำ จำนวน 14 ห้องน้ำ จำนวน 8 ห้องน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> 200 200 160 160 80 120 280 160

4.3 ระดับของผลกระทบจากปริมาณการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยวต่อปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในปัจจุบัน

จากการศึกษาระดับของผลกระทบจากปริมาณการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยวที่คำนวณจากจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่เคยเกิดขึ้นต่อปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในปัจจุบันยังพบว่า ระดับผลกระทบของห้องน้ำ-ห้องสุขา, พื้นที่จอดรถและจุดรับขยะอยู่ในระดับมีผลกระทบมาก ในขณะที่พื้นที่ใช้ประเพย์น้ำอยู่ในระดับผลกระทบปานกลางและบ้านพักรับรองนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับผลกระทบน้อย ดังตาราง 9 อย่างไรก็ตาม การศึกษาระดับนี้เป็นการศึกษาขี้ดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของอุทยานแห่งชาติล้านสางจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาขี้ดความสามารถในการรองรับด้านต่างๆ ต่อไป

ตาราง 9 แสดงระดับของผลกระทบจากปริมาณการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยวต่อปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในปัจจุบัน ของอุทยานแห่งชาติล้านสาง

ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก	FCC สูงสุด จากการ ประเมิน (คน)	ระดับการใช้ ประเพย์น้ำ ในห้อง น้ำ-ห้อง สุขา (%)	ระดับของผลกระทบจากปริมาณการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยวต่อปริมาณสิ่ง อำนวยความที่มีอยู่ในปัจจุบัน (ค่าร้อยละที่ เป็นสัดส่วนกับค่า FCC)		
			ผลกระทบ น้อย (< 50%) (Below CC)	ผลกระทบปาน กลาง (50-80%) (At and Approaching CC)	ผลกระทบ มาก (> 80%) (Exceeding CC)
1. บ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว	113	35.39	/		
2. พื้นที่จอดรถ	1,924	137.68			/
3. พื้นที่ใช้ประเพย์น้ำ	3,817	69.40		/	
4. จุดรับขยะ	2,083	127.17			/
5. ห้องน้ำ-ห้องสุขา	1,360	194.77			/

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ชี้ด้วยความสามารถในการรองรับด้านบ้านพักรองนักท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติ ล้านสาง มีจำนวนทั้งสิ้น 11 หลัง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 113 คน มีค่าเฉลี่ย นักท่องเที่ยวพักแรมสูงสุด วันละ 41.70 คน

5.1.2 ชี้ด้วยความสามารถในการรองรับด้านพื้นที่จอดรถ ของอุทยานแห่งชาติ ล้านสาง มีพื้นที่ ทั้งสิ้น 12,500.43 ตารางเมตร พื้นที่จอดรถส่วนบุคคล 4 ที่นั่ง เท่ากับ 13 ตารางเมตรต่อคน สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 1,924 คน มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมสูงสุด วันละ 2,649 คน

5.1.3 ชี้ด้วยความสามารถในการรองรับด้านพื้นที่ใช้ประโยชน์ ของอุทยานแห่งชาติ ล้านสาง มี พื้นที่ทั้งสิ้น 17,165.22 ตารางเมตร พื้นที่ใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 4.5 ตารางเมตร สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 3,817 คน และมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม สูงสุด วันละ 2,649 คน

5.1.4 ชี้ด้วยความสามารถในการรองรับด้านจุดรองรับขยาย ของอุทยานแห่งชาติ ล้านสาง รองรับขยายได้ทั้งสิ้น 2,336.80 กิโลกรัม นักท่องเที่ยว 1 คน ทำให้เกิดขยาย 1.68 กิโลกรัม สามารถ รองรับนักท่องเที่ยวได้ วันละ 2,083 คน มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมสูงสุด วันละ 2,649 คน

5.1.5 ชี้ด้วยความสามารถในการรองรับด้านห้องน้ำ-ห้องสุขา ของอุทยานแห่งชาติ ล้านสาง มี จำนวนทั้งสิ้น 68 ห้อง กำหนดการใช้ประโยชน์ 20 รอบต่อห้อง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 1,360 คน มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมสูงสุด วันละ 2,649 คน

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาชี้ด้วยความสามารถสามารถในการรองรับด้านลึกลง คำนวณความสะอาดภายในเขตบริการ ของ อุทยานแห่งชาติ ล้านสาง จังหวัดตาก โดยคำนวณหาแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวหลังจากมีการ ปรับปรุงค่าธรรมเนียมของอุทยานแห่งชาติ ทั่วประเทศ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลลิ่งคำนวณ ความสะอาดของอุทยานแห่งชาติ ล้านสาง ที่มีอยู่ในปัจจุบันได้แก่ บ้านพักรองนักท่องเที่ยว พื้นที่จอดรถ พื้นที่ใช้ประโยชน์ จุดรองรับขยาย และห้องน้ำ - ห้องสุขา และคำนวณหาความจุของ สิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าว เพื่อหาจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่สิ่งอำนวยความสะดวกสามารถ

รองรับการใช้ประโยชน์ได้ พัฒนากับประเมินชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ในบ้าน

5.2.1 ชีดความสามารถในการรองรับด้านบ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว จากผลการศึกษาของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีป้า และพันธุ์พีช (2548) ที่ทำการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง พบว่า ชีดความสามารถในการรองรับเด็กของพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด ด้านข้อมูลบ้านพักรับรองนักท่องเที่ยวมีบ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว 7 หลัง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 26 คน มีความแตกต่างกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการซึ่งมีจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตามอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด มีบ้านพักหรือรีสอร์ฟของเอกชนอยู่รอบแนวเขตหรืออยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเป็นจำนวนมาก ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตบริการของอุทยานแห่งชาติล้านสา จังหวัดตาก พบว่าบ้านพักรับรองนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติล้านสา มีทั้งสิ้น 11 หลัง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 113 คน และมีค่าเฉลี่ยนักท่องเที่ยวพักแรมสูงสุดอยู่ที่วันละ 41.70 คน แต่พื้นที่โดยรอบอุทยานแห่งชาติล้านสาไม่มีบ้านพักหรือรีสอร์ฟเอกชนในบริเวณใกล้เคียงในการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

5.2.2 ชีดความสามารถในการรองรับด้านพื้นที่จอดรถ จากผลการศึกษาของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีป้า และพันธุ์พีช (2548) ที่ทำการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง พบว่า ชีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด ด้านพื้นที่จอดรถ มีพื้นที่ทั้งสิ้น 2,032 ตารางเมตร สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้วันละ 316 คน มีความแตกต่างกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการซึ่งมีจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตามอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด มีพื้นที่จอดรถที่เป็นของเอกชนอยู่รอบแนวเขตหรืออยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และพื้นที่จอดรถบริเวณชายหาดต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตบริการของอุทยานแห่งชาติล้านสา จังหวัดตาก พบว่า พื้นที่จอดรถอุทยานแห่งชาติล้านสา มีพื้นที่ทั้งสิ้น 12,500.43 ตารางเมตร สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 1,924 คน และมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวชมสูงสุดอยู่ที่วันละ 2,649 คน

5.2.3 ชีดความสามารถในการรองรับด้านพื้นที่ใช้ประโยชน์ ผลการศึกษาชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตบริการของอุทยานแห่งชาติล้านสา จังหวัดตาก พบว่า พื้นที่ใช้ประโยชน์ของอุทยานแห่งชาติล้านสา กระจายตัวตามน้ำตกชั้นต่างๆ

ประกอบไปด้วย น้ำตกผาลาด มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ 2,108.44 ตารางเมตร น้ำตกคลานเลี้ยงม้า 4,254.59 ตารางเมตร น้ำตกคลานสา 4,103.48 น้ำตกผาสิ่ง 4,064.49 ตารางเมตร น้ำตกผาน้อย 2,634.22 ตารางเมตร รวมพื้นที่ใช้ประโยชน์ทั้งสิ้น 17,165.22 ตารางเมตร ซึ่งสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งสิ้น 3,817 คน แต่อย่างไรก็ตาม ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ใช้ประโยชน์ยังต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับด้านต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับแหล่งท่องเที่ยวนี้ ๆ ด้วย

5.2.4 ขีดความสามารถในการรองรับด้านจุดรองรับขยาย จากการศึกษาของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี และพันธุ์พีช (2548) ที่ทำการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง พบร่วม ขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด ด้านจุดรองรับขยาย พบร่วม ปริมาณขยายเฉลี่ยนั่งจะใกล้เคียงกับผลการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตบริการของอุทยานแห่งชาติล้านนา จังหวัดตาก คือ บนผู้นั่งและหาดแม่รำพึงมีปริมาณขยายเฉลี่ย 1,845.50 กิโลกรัมต่อวัน และอุทยานแห่งชาติล้านนา มีปริมาณขยายเฉลี่ย 1,625 กิโลกรัมต่อวัน ซึ่งสามารถรองรับจำนวนคนได้ 2,083 คนต่อวัน อย่างไรก็ตามอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด มีขั้นตอนของการจัดการขยายโดยมีการคัดแยกขยายทั้งบนผู้นั่ง และบนเกาะเสม็ดซึ่งแยกออกเป็นขยายเบี่ยง ขยายรีไซเคิล และขยายอื่น ๆ โดยขยายรีไซเคิลจะมีผู้รับซื้อของเก่ารับซื้อไป ซึ่งบนผู้นั่งไม่มีปัญหาแต่อย่างใด แต่การจัดการบนเกาะเสม็ดพบว่า แม้ผู้ประกอบการจะซ่อมแซมคัดแยกขยายไว้แล้ว แต่กระบวนการจัดเก็บในปัจจุบันที่มีร่องเก็บขยายเพียงคันเดียวไม่สามารถจะคัดแยกขยายได้ทัน ทำให้ขยายกองสะสมอยู่บนลานคัดแยกขยายเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับการจัดเก็บขยาย และคัดแยกขยายของอุทยานแห่งชาติล้านนาจำเป็นที่จะต้องวางแผนการเกี่ยวกับระบบกำจัด และแยกขยายที่มีประสิทธิภาพต่อไป

5.2.5 ขีดความสามารถในการรองรับด้านห้องน้ำ - ห้องสุขา จากการศึกษาของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี และพันธุ์พีช (2548) ที่ทำการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ด้านห้องน้ำ - ห้องสุขาพบว่า ห้องน้ำ - ห้องสุขาของอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด กระจายตัวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ บนเกาะเสม็ด ผลการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับอยู่ในระดับมีผลกระทบปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตบริการด้านห้องน้ำ - ห้องสุขาของอุทยานแห่งชาติล้านนา ซึ่งสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนทั้งสิ้น 1,360 คนต่อวัน อยู่ในระดับมีผลกระทบปานกลาง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ขีดความสามารถในการรองรับด้านบ้านพักนักท่องเที่ยว

ปรับปรุงบ้านพักนักท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงผู้บริโภคและการกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาพักแรมเพิ่มขึ้นในอนาคต บ้านพักนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกสำหรับการพักแรมที่เน้นประโยชน์ใช้สอยในลักษณะเรียบง่าย สำหรับกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ระดับกลาง ที่ลักษณะกลุ่มนี้เดินทางเป็นกลุ่มเพื่อน หรือครอบครัวขนาดเล็ก – กลาง การออกแบบบ้านพักนักท่องเที่ยวในช่องอุทยานแห่งชาติล้านนาจะแตกต่างกันในรายละเอียด โดยมีหลักการพื้นฐานร่วมโดยสรุปได้ดังนี้ การออกแบบอาคารโดยภาพรวมต้องให้ความสำคัญกับเรื่องแสงสว่าง การถ่ายเทอากาศ ทิศทางลม และการผสมกลมกลืนกับลักษณะตามธรรมชาติ ตำแหน่งที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่แออัด พลูกพล่าน แต่ก็ไม่โดดเดี่ยวจนรู้สึกไม่ปลอดภัย ควรเป็นที่รับ ความลัดซักรไม่ควรเกิน 10% พยายามหลีกเลี่ยงตำแหน่งด้านไม้ไผ่เดิมในการวางตัวอาคาร คำนึงถึงทิศทางการไหลของน้ำผิดนิ้น หันหน้าแคมของอาคารตามแนวตะวันออก - ตะวันตก การจัดก่อสร้างบ้านควรวางแผนให้มองเห็นกันเมื่อยืนบ้านน้อยที่สุด โดยวิธีการใช้ก่อตั้งไม้คั้น วางตำแหน่งเหลื่อม – เว้นระยะ หรือใช้ลักษณะสูง – ต่ำของพื้นที่เข้าช่วย วางตำแหน่งให้ได้วา – มุมมองที่ดี สามารถเข้าถึงตัวบ้านได้ง่าย บ้านเดียวควรมีความจุต่อลังไม่เกิน 6 คน (3 ห้องนอน) มีพื้นที่ใช้สอยรวมในลักษณะเฉลี่ย หรือห้องโถง มีห้องน้ำ – ห้องสุขาภายใน อาจออกแบบให้มีการจอดรถเฉพาะแต่ละหลัง หรือลานจอดรถรวมสำหรับกลุ่มบ้านเดียว วัสดุที่เลือกใช้จะต้องเหมาะสมสมกับสภาพอากาศและองค์ประกอบของระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว ควรใช้วัสดุที่หาง่ายในห้องถิน และไม่สร้างปัญหาภัยการบำรุงรักษาในระยะยาว

5.3.2 ขีดความสามารถในการรองรับด้านพื้นที่จอดรถ

ดำเนินการปรับปรุงลานจอดรถให้ได้มาตรฐาน และปรับปรุงระบบรักษาความปลอดภัย สัญญาณจราจรต่าง ๆ โดยลานจอดรถของอุทยานแห่งชาติล้านนาควรปูผิวลาดตัวยัวสุดที่กลมกลืนกับสภาพธรรมชาติและให้พิจารณาจากความเหมาะสมสมดังนี้ ผิวน้ำ ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ แต่มักเป็นปัญหาในช่วงฤดูฝนที่หญ้าเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การปูผิวด้วยหญ้าอาจปรับผิวให้แข็งขึ้นได้โดยการใช้หินเบดย่อยปูพื้นก่อนที่จะคลุมด้วยหญ้า ผิวแผ่นหิน หรือแผ่นซีเมนต์ เก็บช่องให้หญ้าขึ้นชม ให้ความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติได้ดีพอกว่า และมีความคงทนกว่าผิวน้ำ ล้วน ๆ ผิวน้ำหัวใจกระบวนการดีด มีความคงทนมากขึ้นกว่าผิว 2 ประเภทแรกและมีราคาไม่แพงมากนัก หากแต่ความกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติจะน้อยลง และมักมีปัญหาในเรื่องผุนละของโดยเฉพาะในช่วงที่มีปริมาณการใช้ประโยชน์หนาแน่น ผิวน้ำหัวใจน้ำที่น้ำซึมผ่านไม่ได้ เช่น แอสฟัลท์

ค่อนกรีต เหมาะสำหรับพื้นที่ ๆ มีปริมาณการใช้ประโยชน์เข้มข้น และมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเดิมรูปแบบ การลาดผิวลาดด้วยวัสดุประเทาที่ควรเว้นพื้นที่บริเวณโคนต้นไม้ เพื่อมิให้รบกวนการเจริญเติบโตของต้นไม้

5.3.3 ชีดความสามารถในการรองรับด้านพื้นที่ใช้ประโยชน์

ศึกษาจัดทำผังบริเวณ เพื่อให้จัดสรรการใช้ประโยชน์พื้นที่ ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวและสภาพภูมิประเทศปัจจุบันอุทยานแห่งชาติล้านสาง โดยเฉพาะในบริเวณที่ทำการอุทิยานแห่งชาติและแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มน้ำตกกลางสถานีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกค่อนข้างเต็มพื้นที่ และพื้นที่ดังกล่าวก็เป็นพื้นที่ที่อยู่ระหว่างหุบเขาทำให้มีพื้นที่ราบน้อย และสภาพอากาศค่อนข้างปิดทึบการพัฒนาพื้นที่จึงค่อนข้างจำกัด และทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้พัฒนาแล้วบางประเภทอยู่ในพื้นที่ไม่เหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์ และเกิดความขัดแย้งในการใช้พื้นที่บางบริเวณ เช่น บริเวณบ้านพักนักท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและบริเวณที่ทำการอุทิยานแห่งชาติ ดังนั้น ผังบริเวณของอุทยานแห่งชาติล้านสารคุรได้วางการปรับปรุง เพื่อจัดสรรพื้นที่ใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศและการใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยว

5.3.4 ชีดความสามารถในการรองรับด้านจุดรองรับแขะ

จัดสร้างระบบกำจัดขยะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ พร้อมจัดให้มีระบบคัดแยกขยะที่ได้มาตรฐาน ในการพัฒนาระบบการจัดเก็บและการกำจัดขยะในอุทยานแห่งชาติล้านสารคุรพิจารณาและปฏิบัติ คือ สนับสนุนให้ระบบการจัดเก็บขยะแบบหลักสั่ง โดยเฉพาะในพื้นที่ธรรมชาติที่พัฒนาปริมาณการใช้ประโยชน์พื้นที่ค่อนข้างหนาแน่น เช่น พื้นที่ใช้ประโยชน์น้ำตกกลางสถาน เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแหล่งอาจจะเลือกวิธีการกำจัดขยะโดยการฝังกลบหรือเผา หรือทั้งสองวิธีได้ตามความเหมาะสมของเงื่อนไขแต่ละพื้นที่ โดยสนับสนุนการนำกลับมาใช้ใหม่(recycling) ลดการใช้วัสดุที่ย่อยสลายยากและการย่อยสลายสร้างมลภาวะให้กับสิ่งแวดล้อม การออกแบบติดตั้งเน้นแบบที่เรียนง่าย ใช้วัสดุและสีที่กลมกลืนกับธรรมชาติ มีความคงทน และง่ายต่อการเก็บ-ถ่ายเทขาย แบบถังขยะต้องไม่อ่อนไหวต่อพฤติกรรมทำลายและการคุ้ยเขี่ยของสัตว์ ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ห่างไกล เช่น น้ำตกผาผึ้ง น้ำตกผาน้อย ไม่ควรติดตั้งถังขยะ แต่ควรออกแบบเบี่ยง รถรบค์ และการขันดูดแลให้นักท่องเที่ยวนำขยะกลับออกไปจากเขตอุทยานแห่งชาติล้านสารคุร

5.3.5 ชีดความสามารถในการรองรับด้านห้องน้ำ – ห้องสุขา

ดำเนินการก่อสร้าง ห้องน้ำ - ห้องสุขาเพิ่มโดยหาสถานที่ที่เหมาะสมพร้อมกับเพิ่มมาตรฐานด้านความสะอาด ถูกสุขลักษณะ การออกแบบห้องน้ำ - ห้องสุขา อย่างถูกสุขลักษณะจะช่วยลดปัญหาน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยวให้อีกทางหนึ่ง ที่ตั้งของห้องน้ำ - ห้องสุขาควรเป็นบริเวณที่ระดับน้ำได้ดินค่อนข้างลึก และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำ หลีกเลี่ยงการวางตำแหน่งบ่อเกรอะ - บ่อชีมในบริเวณที่เป็นดินเนื้อหินหรือบริเวณที่เป็นชั้นหิน ซึ่งไม่มีคุณสมบัติในการดูดซึมน้ำและบ่อเกรอะ - บ่อชีมของห้องน้ำ - ห้องสุขาควรอยู่สูงกว่าระดับน้ำได้ดิน ห้องสุขาควรเป็นแบบส้วมราด เพื่อประยัดการใช้น้ำ หากเป็นส้วมซักโครง ก็ควรใช้แบบประยัดน้ำ แบบและวัสดุที่ใช้ในการจัดสร้างห้องน้ำ - ห้องสุขา ต้องมีความกลมกลืนกับสภาพรวมชาติของอุทยานแห่งชาติล้านนา

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานที่กำหนดโดยผ่านกระบวนการวางแผนและออกแบบอย่างถูกหลักวิชาการ ปัญหาผลผลกระทบสิ่งแวดล้อมก็มาที่จะปรากฏอยู่ อย่างไรก็ตามอุทยานแห่งชาติล้านนาอย่างคงจะเป็นต้องตรวจสอบด้วยผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในกรณีที่เกิดผลกระทบใดๆ จะได้นำวิธีการแก้ไขได้ทันท่วงที วิธีการจัดการกับผลกระทบที่เป็นการแก้ปัญหาที่ตรงที่สุด คือการจำกัดปริมาณการใช้ประโยชน์ ซึ่งมักจะเป็นเรื่องยากในทางปฏิบัติสำหรับแหล่งท่องเที่ยวทุกแหล่ง อุทยานแห่งชาติล้านนาจะต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะดำเนินการในส่วนนี้ให้เป็นผลมีประสิทธิภาพไม่สามารถจัดการแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมกับศูนย์วิจัยป่าไม้ คณานศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

(2541). คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. (2548). โครงการศึกษาขี้ดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติเข้าแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง.

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. (2549). แผนแม่บทการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ lan sang จังหวัดตาก.

คณะสิงแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2535). การศึกษาขี้ดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ เขตบริการและเขตบ้านหนองห้วย ของอุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย เสนอต่อกรมป่าไม้

ชุมพล งามผ่องใส. (2525). สมรรถนะการยอมให้มีได้สูงสุดในระบบสิงแวดล้อม, เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการจัดการสัตว์ป่า คณานศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทักษิณ พิมลรัตน์. (2523). ความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity), แนวความคิดและข้อจำกัดในการใช้. จุลสารการท่องเที่ยว ททท. ปีที่ 9 เล่มที่ 1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2531). การศึกษาขี้ดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะสมุย เสนอต่อ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร.

Sowman. (1987). A Precedure for Assessing Recreation Carrying Capacity of Coastal Resort Areas. Landscape and Urban Planning. Vol. 14.

แบบบันทึกข้อมูลเพื่อประเมินชีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

อุทัยานแห่งชาติ.....

จุดสำราญ.....

วัน เดือน ปี..... เวลา

ชื่อผู้สำราญ.....

ที่	รายการ สิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	ขนาดเนื้อที่ (m. ²)	ความจุ (คน/ พท.)	อัตราการใช้ ประโยชน์	ลักษณะ อื่นๆ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	: นายธนาธิป แก้วมณี
เกิดเมื่อ	: 17 สิงหาคม 2516
สถานที่เกิด	: อำเภอเมือง จังหวัดตาก
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	: 222/2 หมู่ 7 ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	: มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนตากพิทยาคม จังหวัดตาก
พ.ศ. 2540	: วศ.บ. (ชลประทาน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2550	: วท.ม. (การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
ชื่อ – ชื่อสกุล	: นายพรัญชัย ศิริพุฒ
เกิดเมื่อ	: 26 ธันวาคม 2509
สถานที่เกิด	: โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	: 231/1 ถนนไชยวัฒน์ ตำบลเชียงเงิน อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก 63000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2528	: มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนตากพิทยาคม จังหวัดตาก
พ.ศ. 2530	: ประกาศนียบัตรวิชาการป้าแม่ จากโรงเรียนป้าแม่ จังหวัดแพร่
พ.ศ. 2541	: วท.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
พ.ศ. 2550	: วท.ม. (การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ชื่อ – ชื่อสกุล : นางสุภาพร พันโนญ
 เกิดเมื่อ : 24 สิงหาคม 2501
 สถานที่เกิด : 68 หมู่ 10 ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระตุ้น จังหวัดพิษณุโลก 65000
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน : 169 หมู่ 8 ซอยเจริญทรัพย์ ตำบลคลอง cascade อำเภอเมือง
 จังหวัดพิจิตร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2522	: พม. วิทยาลัยครุพัฒน์สังคมวิทยา
พ.ศ. 2530	: คบ. (สังคมศึกษา) จากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2550	: วท.ม. (การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ต้นฉบับไม่ปรากฏข้อมูลหน้า
ประวัติพรัญชัย ศิริพุฒ

มหาวิทยาลัยนเรศวร